

**ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΒΩΝ  
ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΡΟΜΑΝΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ**

Μαρίνου Στέφανη

Πανεπιστήμιο Κύπρου

Σχολική Συμβουλευτική και Καθοδήγηση

Παναγιώτης Σταυρινίδης

2024

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Περίληψη .....	4
Εισαγωγή.....	6
1.Φλερτ και Φύλο.....	8
2.Ο Ρόλος της Γονικής Επικοινωνίας και η Σεξουαλική Συμπεριφορά Νέων.....	12
2.1.Με τον φακό του γονέα.....	12
2.1.1.Θεωρία της Σχεδιασμένης Συμπεριφοράς.....	13
2.2.Με τον φακό του εφήβου.....	15
2.2.1.Αντιλήψεις των εφήβων για την αποτελεσματικότητα της γονικής παρέμβασης....	17
2.3. Αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της γονικής επικοινωνίας.....	19
2.4.Τι θέλουν πραγματικά να ακούσουν οι έφηβοι τελικά;.....	20
3.Σύγχρονες Μέθοδοι Γνωριμιών.....	21
3.1. Πλατφόρμα Γνωριμιών.....	21
3.2. «Sexting».....	23
4.Σύγχρονες Ρομαντικές Σχέσεις.....	28
4.1.Δέσμευση στη Σχέση.....	28
4.2. «Hook Up».....	29
4.2.1.Κίνητρα που γεννιούνται γύρω από το «Hook Up».....	31
4.3. «SituationShips».....	33
4.4.Αποκωδικοποίηση της τέχνης του Έρωτα.....	34
4.4.1. «Cushioning».....	34
4.4.2. «KittenFishing».....	37
4.4.3. «Zombieing».....	38

4.4.4. «Point of View».....	39
4.4.5. «Riz».....	41
4.4.6. «Stashing».....	42
4.5. Θεωρίες που μπορούν να εξηγήσουν την Σύγχρονη Πραγματικότητα.....	43
4.5.1.Θεωρία της Προσκόλλησης.....	43
4.5.2.Αβεβαιότητα Προσκόλλησης και Δέσμευση στη Σχέση.....	44
4.5.3.Η Τριγωνική Θεωρία της Αγάπης του Stenberg.....	45
5.Παρέμβαση με γνώμονα την Κατανόηση Αναγκών.....	48
5.1. Θεωρία του τροχού της αλλαγής Συμπεριφοράς.....	48
5.2. Σχεδιασμός και Εφαρμογή Παρεμβάσεων.....	48
5.3. Δημιουργία Κοινωνικών και Πολιτικών Πλαισίων για την Προαγωγή Σεξουαλικής Υγείας στα Σχολεία.....	50
Συζήτηση.....	55
Βιβλιογραφία.....	57

## ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στην παρούσα διπλωματική εργασία ξεδιπλώνει τις σύγχρονες σεξουαλικές συμπεριφορές μεταξύ των ετερόφυλων νέων αλλά και των εφήβων . Αρχικά αναδύεται σε μια εξήγηση ανάμεσα στο φλέρτ και την διαφορά που έχουν τα φύλα αλλά και τα κριτήρια προσέγγισης και τα κίνητρα. Αμέσως μετά ακολουθεί η γονική επικοινωνία γύρω από το ζήτημα του σεξ όχι μόνο του ασφαλές όσο αφορά την υγεία, αλλά και των συναισθημάτων γύρω από αυτό. Πιο συγκεκριμένα παραδίδονται δύο οπτικές γωνίες, αυτή του γονέα και αυτή του εφήβου έτσι ώστε να κατανοηθεί πλήρως η κάθε πλευρά. Προχωρεί στις σύγχρονες μεθόδους γνωριμιών , τις πλατφόρμες και τις πρώτες αναδυόμενες έννοιες που εξηγούν πιο συγκεκριμένα σεξουαλικές συμπεριφορές των νέων. Εξίσου σημαντικές είναι και κάποιες έννοιες που μπορούν να εξηγήσουν το λόγο που αυτές οι συμπεριφορές γεννήθηκαν και τείνουν να είναι η σύγχρονη ερωτική πραγματικότητα. Τέλος παραδίδονται διάφορες παρεμβάσεις και θεωρίες που θα ήταν καλό να ληφθούν υπόψη, πέραν από την υγεία στο σεξ , στην ψυχική υγεία γύρω από τις καινούριες δομές των σύγχρονων ερωτικών σχέσεων.

## **ABSTRACT**

In this thesis it unfolds the contemporary sexual behaviors among heterosexual youth and adolescents. It first emerges into an explanation between flirtation and the difference between the sexes and the criteria of approach and motives. Immediately after, parental communication around the issue of sex not only safe as far as health is concerned but also the feelings around it could not be missing. More specifically two perspectives are delivered this one of the parent and that of the teenager so that each side is fully understood. It moves on to modern dating methods , platforms and the first emerging concepts that explain more specifically sexual behaviors of young people. Equally important are some concepts that can explain why these behaviors were born and tend to be the modern erotic reality. Finally, various interventions and theories are delivered that would be good to take into account beyond sexual health, in mental health around modern sexual relationships.

## ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο σύγχρονος κόσμος των ερωτικών σχέσεων των νέων αποτελείται από μια μεγάλη έκρηξη από αναδυόμενες ανεξήγητες συμπεριφορές ξεκινώντας από το φλερτ μέχρι και την που εν τέλει δεν προκύπτει ποτέ.

Είναι πλέον ευραίως αποδεκτό ότι ο ρομαντισμός των 80's 90's έχει διαβρωθεί. Σταμάτησαν οι συναντήσεις και οι γνωριμίες εξ επαφής στους δρόμους και σε πλατείες, αφού στην θέση τους έχει μπει η νέα πραγματικότητα γνωριμίας και επικοινωνίας μεταξύ τους, με διάφορες πλατφόρμες που με εύκολο και άμεσο τρόπο προκαλούν για άλλους σκοπούς το ερωτικό κάλεσμα. Βρισκόμαστε στην γενιά που έχει ξεριζώσει την ερωτική επαφή από την κατηγορία «έκφραση αγάπης» και την έχει πετάξει στην κατηγορία «ανθρώπινη ανάγκη και απόλαυση».

Στη σύγχρονη ερωτική πραγματικότητα θα μπορούσε να πει κανείς ότι , αναδύεται μια εναλλακτική επιλογή, που χωρίς επαφή , προκαλείται μια έντονη σεξουαλική ατμόσφαιρα που επιφέρει συναισθήματα έξαρσης και ικανοποίησης μέσω ενός απλά smartphone. Πέραν της νέας πραγματικότητας όλο και πιο πολύ, δημιουργούνται σχέσεις χωρίς όνομα, περιστασιακές με οικειότητα αλλά χωρίς δέσμευση.

Το γεγονός αυτό μπορεί να εξασφαλίζει μια ασφάλεια όσο αφορά τις ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες και τα Σεξουαλικά Μεταδιδόμενα Νοσήματα, όμως εν τέλει συντείνει σε μια γενιά σύγχισης, κενότητας, διαφορούμενων συναισθημάτων, φοβικών νέων που προσπαθούν να ενταχθούν σε ένα σύνολο ήδη μπερδεμένο, με σχεδόν εντελώς παραγκωνισμένο τον εσωτερικό τους κόσμο .

Η παρούσα διπλωματική εργασία έχει ως σκοπό απλά να ξεδιπλώσει διάφορους πυλώνες που εξηγούν, αναλύουν και βοηθούν τον αναγνώστη είτε νέο , είτε έφηβο είτε γονέα είτε καθηγητή

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΒΩΝ  
ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΡΟΜΑΝΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

και ΣΕΑ , να αποκτήσουν μια γενική εικόνα για τις ήδη υπάρχουσες συμπεριφορές των νέων ,  
ίσως να αντιληφθούν τι υποβόσκει πίσω από αυτές, ποιες ανάγκες εμπίπτουν και πού μπορούν  
να συντείνουν ώστε να “μαζέψουν” όλα όσα συμβαίνουν.

## 1. Φλερτ και Φύλο

Η ανάγκη να μελετηθούν οι συμπεριφορές ερωτοτροπίας έχει εδραιωθεί εδώ και καιρό από ακαδημαϊκούς σε πολλούς τομείς. Οι συμπεριφορές αυτές είναι ουσιώδους σημασίας για την έλξη και την επιλογή συντρόφου, καθώς και για την διαμόρφωση διαπροσωπικών σχέσεων (Moore, 2002· Speer, 2017). Η οριοθέτηση και η κατηγοριοποίηση των συμπεριφορών ερωτοτροπίας αποτελεί πρόκληση, καθώς ποικίλλουν σημαντικά ανάλογα με πολιτισμούς, πλαίσια, προθέσεις και ατομικές διαφορές (Hall et al., 2010; Haywood, 2018; Mortensen, 2017).

Λόγω των παρατηρήσιμων διαφορών (διανοητικές, ψυχολογικές και σωματικές) χαρακτηριστικών) μεταξύ ανδρών και γυναικών, το βιολογικό φύλο (που συχνά αναφέρεται ως φύλο στον ακαδημαϊκό χώρο) χρησιμοποιείται τακτικά ως βασική ανεξάρτητη μεταβλητή στην επιστημονική έρευνα. Ωστόσο, όπως σημειώνει ο Witt, η επικάλυψη μεταξύ ανδρών και γυναικών σε αυτούς τους τομείς είναι σημαντική και "κάθε προσπάθεια να οριστεί το να είσαι γυναίκα και το να είσαι άνδρας με βάση αυτού του είδους τις ιδιότητες θα αποτύχει λόγω της ατομικής ανθρώπινης ποικιλομορφίας" (2011). Κάποιος μπορεί να πληροί τα βιολογικά κριτήρια για την αρρενωπότητα και να είναι κοινωνικά θηλυκός- κάποιος μπορεί να πληροί τα βιολογικά κριτήρια για τη θηλυκότητα και να είναι κοινωνικά αρρενωπός . Ο χώρος μεταξύ της βιολογικής αρρενωπότητας και θηλυκότητας και της κοινωνικής αρρενωπότητας και θηλυκότητας είναι κάπως θολός και ασταθής και υπάρχει κάποια επικάλυψη μεταξύ των δύο, αλλά είναι ευρέως



αποδεκτό ότι το βιολογικό φύλο από μόνο του είναι ένας πολύ στενός φακός για την ανθρώπινη έρευνα.

Από την άλλη σημαντική είναι και η κοινωνική δύναμη της ταυτότητας φύλου η οποία προϋποθέτει τόσο περιγραφικές όσο και απαγορευτικές νόρμες, καθορίζοντας τον τρόπο με τον οποίο τα άτομα συμπεριφέρονται καθώς και τον τρόπο με τον οποίο θα έπρεπε να συμπεριφέρονται (Hogg & Reid, 2006- Hall & LaFrance, 2012- Jameson, 2007). Ως ενήλικες, τα άτομα με φύλο θεωρείται ότι έχουν αποδεχτεί, και ως εκ τούτου περιορίζονται συμπεριφορικά και επικοινωνιακά από τις πολιτισμικές πεποιθήσεις σχετικά με το πώς πρέπει να συμπεριφέρονται τα άτομα με φύλο καθώς και πώς πρέπει να γίνονται αντιληπτά από τους άλλους (Bem, 1993- Bem, 1977- Konrad & Harris, 2002).

Ερευνητές στη γνωστική και κοινωνική ψυχολογία έχουν εξετάσει ξεχωριστές πτυχές των συμπεριφορών φλερτ, εστιάζοντας ιδιαίτερα στις αντιλήψεις για το φλερτ. Μεγάλο μέρος αυτής της έρευνας βασίζεται στο παραδοσιακό σεξουαλικό σενάριο, μια γνωστική εννοιολόγηση των έμφυλων ρόλων της ερωτοτροπίας (Gagnon, 1990) που υποθέτει ότι τα αρσενικά ενδιαφέρονται περισσότερο και είναι πιθανό να επιδιώξουν το σεξ από τα θηλυκά, που ενεργούν ως σεξουαλικοί φύλακες. (Eaton & Rose, 2011; Impett & Peplau, 2003; La France, 2010). Τα αποτελέσματα από αυτό το παράδειγμα υποδεικνύουν ότι οι πρωτογενείς συμπεριφορές είναι συχνά διαφορούμενες, δύσκολες στην ανίχνευση, αξιολογούνται διαφορετικά από άτομα διαφορετικών φύλων - τυπικά ως πιο σεξουαλικές από τους άνδρες παρά από τις γυναίκες - και διαφέρουν ως προς την αποτελεσματικότητα με βάση τον στόχο της επικράτησης (Hall et. al., 2015, Henningsen, 2004, Moore, 2002; Wade & Slemph, 2015)

Αυτή η προσέγγιση ενισχύει την εννοιολόγηση του φλερτ ως συμπεριφορά κατά κύριο λόγο με βάση το φύλο, υποδηλώνοντας επίσης ότι συχνά παρερμηνεύεται ή περνά απαρατήρητη -ίσως εν μέρει λόγω διαφορών μεταξύ των φύλων (π.χ., Henningsen, 2004) - με τις γυναίκες να τείνουν να υποτιμούν το φλερτ και τους άνδρες να τείνουν να υπεραντιλαμβάνονται το φλερτ ως πρόθεση (π.χ., Haselton & Buss, 2000; Perilloux et al., 2012). Επιπλέον, οι ίδιοι οι ερευνητές δεν μπορούν να συμφωνήσουν σε ορισμένες πτυχές της έμφυλης διεύρυνσης. Για παράδειγμα, ορισμένες μελέτες υποδεικνύουν ότι οι άνδρες είναι οι επιτιθέμενοι σε πρώτη φάση (π.χ. Buss, 1988, 1994) ενώ άλλες υποστηρίζουν ότι οι γυναίκες είναι οι εμπνευστές καθώς πρέπει να σηματοδοτήσουν το ενδιαφέρον τους για να πλησιάσουν οι άνδρες (π.χ., Moore, 1985).

Η σημασία της παραδοσιακής αποδοχής της αρρενωπότητας στις πρωταρχικές συμπεριφορές των ανδρών μπορεί να γίνει κατανοητή από την άποψη της ηγεμονικής αρρενωπότητας, η οποία παρέχει μια ομοιογενή κατηγορία ιδανικής αρρενωπότητας και τοποθετεί τους άντρες ως επιθετικούς εμπνευστές και όχι ως παθητικούς δέκτες στις αρχικές αλληλεπιδράσεις (Buss, 1988, 1994; Clark et al., 1999). Έτσι, οι άντρες που σε παγκόσμιο επίπεδο ταυτίζονται ως αρσενικοί θα είναι ιδιαίτερα πιθανό να επιλέξουν αντρικές συμπεριφορές εκκίνησης που εκπληρώνουν αυτόν τον παραδοσιακό ρόλο. Οι πεπειθήσεις για το ρόλο του φύλου, ωστόσο - που έχουν να κάνουν με τις σχέσεις μεταξύ ανδρών και γυναικών - δεν προέβλεπαν πρωταρχικές συμπεριφορές. Έτσι, για τους άνδρες, η ταύτιση του ατόμου με τους παραδοσιακούς κανόνες του φύλου τους, παρά με τις πεπειθήσεις τους για τις έμφυλες σχέσεις, είναι πιο σημαντική για την αρχική συμπεριφορά.

Η παραδοσιακή επικύρωση της αρρενωπότητας/θηλυκότητας προέβλεψε επίσης πρωταρχικές συμπεριφορές για τις γυναίκες, αν και λιγότερο έντονα από τις πεπειθήσεις για το ρόλο του φύλου. Αυτό το μοτίβο των αποτελεσμάτων σε διάφορες μελέτες για την διαφορά

μεταξύ του φύλου κατά την ερωτική προσέγγιση, υποδηλώνει ότι οι πεποιθήσεις για τους ρόλους των ανδρών και των γυναικών είναι πιο σημαντικές για τις πρωταρχικές συμπεριφορές από τις αντιλήψεις των γυναικών για τη δική τους προσκόλληση στην παραδοσιακή θηλυκότητα (Browne, 2002). Δεδομένου του δυαδικού πλαισίου της εκκίνησης, το οποίο συνήθως απαιτεί από ένα άτομο να αναλάβει ενεργό ρόλο ενώ το άλλο παθητικό ρόλο (π.χ. Hall et al., 2010), η κυριαρχία των πεποιθήσεων του ρόλου του φύλου στην πρόβλεψη συμπεριφορών μπορεί να αντικατοπτρίζει την αναγκαιότητα ή την υπόθεση ότι πρέπει να αναληφθεί ένας συγκεκριμένος ρόλος για να προχωρήσει η αλληλεπίδραση (Kiesling, 2013).

Η κοινωνική επιταγή, οι ρόλοι που ενσωματώθηκαν αυτούσιοι στο μυαλό του κάθε φύλου από νεαρή ηλικία, αλλά ακόμα και από την μίμηση ώστε να μην απέχουν από το σύνολο, έχουν επηρεάσει σε σημαντικό βαθμό και τα δύο ετερόφυλα φύλα στο τρόπο που θα φλερτάρουν και θα ξεκινήσουν την ερωτική προσέγγιση.

## **2.Ο Ρόλος της Γονεϊκής Επικοινωνίας και η Σεξουαλική Συμπεριφορά Νέων**

Θεωρείται υψίστης σημασίας η νοηματοδότηση που θα δοθεί από το οικογενειακό περιβάλλον του έφηβου το ζήτημα γύρω από το σεξ στους εφήβους ειδικότερα. Η προσέγγιση των γονέων θεωρείται καθοριστική αφού μέσα από την αντιμετώπισή τους οι έφηβοι ξεκινούν να σκιαγραφούν τα μετέπειτα βήματά τους στην ερωτική τους ζωή. Μέσα από την βιβλιογραφία που εντόπισα πολύ ενδιαφέρουσα βρίσκεται η οπτική γωνία των γονέων αλλά και των εφήβων γύρω από τις συζητήσεις αυτές, τονίζεται η κάθε πλευρά και οι δυσκολίες της, με τρόπο που είναι βοηθητικός να κατανοηθεί ίσως το χάσμα, οι ενδοιασμοί που υπάρχουν και στις δύο αυτές πλευρές αλλά και οι ανάγκες τους.

### **2.1.Με το φακό του γονέα**

Οι γονείς κουβαλούν την ευθύνη της σωστής ενημέρωσης και της προσεγμένης προσέγγισης των παιδιών τους όταν φτάσουν ειδικότερα στην εφηβεία για την ασφαλέστερη σεξουαλική ζωή. Είναι δεδομένο και πλήρως κατανοητό το χάσμα γενεών και η προσέγγιση που είχαν οι ίδιοι οι γονείς στην ηλικία τους , αλλά ακόμα και με την τεχνολογική παρέμβαση όπου όλες τις πληροφορίες μπορούν αβίαστα να τις έχουν , δεν χρειάζεται παρά μόνο η αναζήτηση στις ιστοσελίδες περιήγησης. Παρ'όλα αυτά είναι καθοριστικός παράγοντας η ενημέρωση των εφήβων από τους γονείς τους. Οι γονείς συχνά δηλώνουν «ανεκπαίδευτοι» στον τομέα αυτό, για το τι θα πουν και τι όχι. Παρακάτω θα παρατεθεί μια θεωρία όπου μπορεί να εφαρμοστεί και είναι βοηθητική, και σίγουρα είναι ένας τρόπος να αντιληφθούν οι νέοι με ποιες δυσκολίες έρχονται συνήθως οι γονείς αντιμετώποι όταν αναγκάζονται εν μέρει να ανοίξουν τέτοιου είδους συζητήσεις.

### 2.1.1. Θεωρία της Σχεδιασμένης Συμπεριφοράς

Η Θεωρία της Σχεδιασμένης Συμπεριφοράς χρησιμεύει ως το κύριο πλαίσιο που μπορεί να καθοδηγήσει τις έρευνες που διερευνούν τις προθέσεις των γονέων να μιλήσουν με τα παιδιά τους για τη σεξουαλικότητα (Pariera, 2016). Αυτή η θεωρία προσπαθεί να προβλέψει την εκούσια συμπεριφορά ενός ατόμου και υποστηρίζει ότι οι στάσεις σχετικά με μια συμπεριφορά, οι υποκειμενικές νόρμες σχετικά με την εν λόγω συμπεριφορά και ο αντιλαμβανόμενος έλεγχος της συμπεριφοράς επηρεάζουν την πρόθεση ενός ατόμου να εκτελέσει μια συγκεκριμένη συμπεριφορά, η οποία στη συνέχεια επηρεάζει το κατά πόσον η εν λόγω συμπεριφορά τελικά εκτελείται (Madden et al., 1992). Η Θεωρία της Σχεδιασμένης Συμπεριφοράς ορίζει τις στάσεις ως τη "θετική ή αρνητική αξιολόγηση των ατόμων για την εκτέλεση της συμπεριφοράς" (Ajzen, 1985, σ. 12) τις υποκειμενικές νόρμες ως την "αντίληψη των κοινωνικών πιέσεων που ασκούνται [σε αυτούς] για την εκτέλεση ή μη της εν λόγω συμπεριφοράς" (Ajzen, 1985, σ. 12)- και τον αντιλαμβανόμενο έλεγχο της συμπεριφοράς ως τις πεποιθήσεις τους ότι διαθέτουν τους απαραίτητους πόρους, τις δεξιότητες και τις ευκαιρίες για την εκτέλεση μιας συμπεριφοράς (Madden et al., 1992). Η θεωρία υποστηρίζει ότι όσο περισσότερους πόρους και ευκαιρίες πιστεύουν τα άτομα ότι διαθέτουν, τόσο υψηλότερος είναι ο αντιλαμβανόμενος έλεγχος συμπεριφοράς και τόσο μεγαλύτερη είναι η πιθανότητα να έχουν ισχυρότερες προθέσεις εκτέλεσης της εν λόγω συμπεριφοράς (Madden et al., 1992).

Παρά τα σαφή, θετικά αποτελέσματα της επικοινωνίας γονέων και εφήβων για το σεξ, πολλοί γονείς τείνουν να αποφεύγουν αυτές τις συζητήσεις επικαλούμενοι την έλλειψη πληροφοριών, την αμηχανία ή/και το άγχος επικοινωνίας ως αποτρεπτικούς παράγοντες (Elliott, 2010- Jerman & Constantine, 2010). Οι γονείς θέλουν να βοηθήσουν τα παιδιά τους να κατανοήσουν σημαντικά θέματα όπως η σεξουαλική υγεία και οι σχέσεις, αλλά αυτές οι

αναμενόμενες συζητήσεις αφήνουν πολλούς γονείς αβέβαιους και αγχωμένους για το τι θα πουν και πώς θα το πουν. Έρχονται αντιμέτωποι επίσης με την νέα πραγματικότητα, στον σύγχρονο κόσμο με μια νέα γλώσσα προσέγγισης και επικοινωνίας όπου το χάσμα στην μεταξύ τους αποτελεσματική συζήτηση μεγαλώνει. Με πάνω από το 60% της νεολαίας να δηλώνει ότι δυσκολεύεται να συζητήσει ακόμη και τις πραγματικότητες των ραντεβού με τους μεγαλύτερους και κάτω από το 35% των μεγαλύτερων να επιδεικνύουν εξοικείωση με τις κοινές σύγχρονες έννοιες και τα σενάρια σχέσεων που αντιμετωπίζουν οι διάδοχοι που ενηλικιώνονται σε ριζικά εξελιγμένο έδαφος κορεσμένων επιλογών, τεχνολογικά διαμεσολαβημένο - πλησιάζουμε σε πιθανές κρίσεις αφήνοντας παρτίδες νέων ζωντανών ανθρώπων, χαμένες χωρίς διαγενεακή σοφία καθώς ξεκινούν δύσκολες αναζητήσεις επιδιώκοντας ρομαντική επιβεβαίωση.

Η συνιστώσα της στάσης της Θεωρίας της Σχεδιασμένης Συμπεριφοράς περιλάμβανε την αντιλαμβανόμενη ευθύνη της επικοινωνίας γονέα παιδιού γύρω από το σεξ και τα αντιλαμβανόμενα αποτελέσματα αυτής. Η αντιλαμβανόμενη ευθύνη της ενημέρωσης συσχετίστηκε σημαντικά και θετικά με την πρόθεση να συζητηθούν "τα βασικά", "το σεξ στις σχέσεις" και "η ταυτότητα φύλου/ο σεξουαλικός προσανατολισμός". Στην πραγματικότητα, η αντιλαμβανόμενη ευθύνη της αντιπροσώπευε τη μεγαλύτερη διακύμανση στις προθέσεις να συζητηθούν τα "βασικά" σε σύγκριση με τους άλλους προγνωστικούς παράγοντες του μοντέλου. Το πρότυπο αυτό δεν συνεχίστηκε όταν εξετάστηκαν οι διακυμάνσεις στις προθέσεις να συζητηθούν τα άλλα θέματα. Αυτό υποδηλώνει ότι οι προθέσεις να συζητήσουν πιο βασικά θέματα που θεωρούνται λιγότερο ευαίσθητα (π.χ. έμμηνος ρύση, πώς λειτουργεί το σεξ, σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, αναπαραγωγή κ.λπ.) θα μπορούσαν να καθορίζονται περισσότερο από τη βασική πεποίθηση των γονέων ότι είναι υπεύθυνοι για την παροχή σεξουαλικών πληροφοριών στο παιδί τους, ενώ οι προθέσεις να συζητήσουν πιο ευαίσθητα

θέματα (π.χ. εκσπερμάτωση, αννανισμός, σεξουαλικές συμπεριφορές του ίδιου φύλου κ.λπ.) εξηγούνται καλύτερα από άλλες πεποιθήσεις (π.χ. σεξουαλικές στάσεις) και δεξιότητες (π.χ. αυτό-αποτελεσματικότητα της επικοινωνίας) που σχετίζονται με θέματα που υπερβαίνουν τα "βασικά".

Παρόλο που η σεξουαλική επικοινωνία γονέων-παιδιών επηρεάζει θετικά τον μετέπειτα χειρισμό της σεξουαλικής ζωής των παιδιών, οι γονείς αντιμετωπίζουν πολλά εμπόδια στην εμπλοκή τους στην σεξουαλική επικοινωνία γονέων-παιδιών. Από τις συνιστώσες θεωρίας, η αυτό-αποτελεσματικότητα συσχετίστηκε πιο σταθερά και ισχυρά με αυξημένες προθέσεις της σεξουαλικής επικοινωνίας μεταξύ τους, όλων των θεμάτων, ακολουθούμενη από τη στάση που πιστεύει ότι η σεξουαλική εκπαίδευση ήταν ευθύνη των γονέων. Τα ευρήματα αυτά υποστηρίζουν τις υποθέσεις της θεωρίας που εφαρμόζεται στην επικοινωνία μεταξύ τους. Η εκπαίδευση των γονέων θα πρέπει να ενσωματώνει την προώθηση θετικών στάσεων, υποκειμενικών προτύπων και αυτό-αποτελεσματικότητας, προκειμένου να βοηθήσει τους γονείς να ξεπεράσουν τα εμπόδια που προκύπτουν όταν θα χρειαστεί να επικοινωνήσουν με τα παιδιά τους για αυτού του είδους τα ζητήματα.

## **2.2.Με το φακό του εφήβου**

Πολλοί έφηβοι τόνισαν τον ουσιαστικό ρόλο των οικογενειών στη σεξουαλική διαπαιδαγώγηση των εφήβων. Ωστόσο, δήλωσαν ότι δεν ασχολούνται όλες οι οικογένειες με αυτό το θέμα. Αυτό φαίνεται να συνάδει με τη βιβλιογραφία. Η Padilla Walker υποδεικνύει ότι υπάρχει ένα υψηλό ποσοστό εφήβων που δεν συμμετέχουν σε καμία μορφή επικοινωνίας σχετικά με τη σεξουαλικότητα με τους γονείς τους. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τις συστάσεις

αρκετών συγγραφέων, οι οποίοι τονίζουν τη σημασία μιας αποτελεσματικής επικοινωνίας γονέα-εφήβου, καθώς έχει ως αποτέλεσμα την προστασία από την ανάπτυξη επικίνδυνης σεξουαλικής συμπεριφοράς. Μεταξύ των προτεινόμενων στρατηγικών για αποτελεσματική επικοινωνία είναι η συμμετοχή και των δύο γονέων, όχι μόνο της μητέρας. Η έλλειψη εκπαίδευσης και κατάρτισης και η έλλειψη εμπιστοσύνης είναι από τους πιο σημαντικούς λόγους για τους οποίους οι γονείς δεν μιλούν στους εφήβους για τη σεξουαλικότητα.

Πολλές έρευνες αποδεικνύουν σταθερά ότι η επικοινωνία γονέων-παιδιών κατά την εφηβεία για θέματα που σχετίζονται με το σεξ μπορεί να μειώσει σημαντικά την επικίνδυνη σεξουαλική συμπεριφορά κατά την εφηβεία και την ενηλικίωση (Guilamo-Ramos et al.,2012- Silk & Romero,2014). Συγκεκριμένα, οι έφηβοι που συζητούν με τους γονείς τους για τα ραντεβού, την εγκυμοσύνη, την πρόληψη και/ή τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα (ΣΜΝ) είναι πιο πιθανό να καθυστερήσουν το σεξουαλικό ντεμπούτο (βλέπε Guilamo-Ramos et al.,2012), και όταν οι έφηβοι γίνουν σεξουαλικά ενεργοί, είναι πιο πιθανό να αναφέρουν ότι χρησιμοποιούν προληπτικά μέτρα.

Λίγες μελέτες έχουν εξετάσει το περιεχόμενο της επικοινωνίας γονέων-εφήβων για το σεξ από την οπτική γωνία του εφήβου (βλ. Afifi,Joseph, & Aldeis,2008- Jerman & Constantine,2010) ή πώς οι αντιλήψεις των εφήβων για τη χρησιμότητα αυτών των συζητήσεων σχετίζονται με τις στάσεις και τις συμπεριφορές τους (βλ. Beckett et al.,2010- Holman & Koenig Kellas,2015). Για παράδειγμα, σε μια μελέτη παρατήρησης σε дуάδες γονέων-εφήβων, ο Afifi και οι συνεργάτες του (2008) διαπίστωσαν ότι οι αντιλήψεις των εφήβων για την αποτελεσματικότητα της επικοινωνίας των γονέων τους προέβλεπαν θετικά την πιθανότητα συζήτησης θεμάτων που σχετίζονται με το σεξ. Στην έρευνα των Afifiet και συνεργατών (2008) για να κατανοηθεί καλύτερα ποια γονικά μηνύματα οι έφηβοι θεωρούν ως τα πιο



αξιομημόνευτα και πώς αυτές οι διαρκείς συζητήσεις προβλέπουν τις σεξουαλικές στάσεις των εφήβων και τη συμπεριφορά ανάληψης κινδύνου.

Ένας τρόπος για να γίνει αυτό είναι να εξεταστεί το περιεχόμενο των συνομιλιών που οι έφηβοι αναφέρουν ως αξιομημόνευτες, ουσιαστικές ή/και διαρκείς. Ένα επικοινωνιακό μοντέλο δημιουργίας νοήματος (CSM, Koenig Kellas & Kranstuber Horstman, 2015) και μια επικοινωνιακή θεωρία δημιουργίας νοήματος με αφηγήσεις (CNSM, Koenig Kellas, 2018) υπογραμμίζουν τη σημασία του περιεχομένου των μηνυμάτων, υποδηλώνοντας ότι τα αξιομημόνευτα μηνύματα και η αφήγηση ιστοριών στην οικογένεια εξυπηρετούν λειτουργίες κοινωνικοποίησης και οικοδόμησης ταυτότητας καθώς και πρόβλεψης της ατομικής και σχεσιακής υγείας. Βασισμένη σε αυτές τις θεωρίες, διερευνώνται οι αξέχαστες συνομιλίες γονέων-παιδιών για το σεξ, προκειμένου ο έφηβος να κατανοήσει τους τύπους οικογενειακής επικοινωνίας για το σεξ που οι ανήλικοι θυμούνται ως τους πιο αξέχαστους και πώς προβλέπουν τις ατομικές στάσεις και την ανάληψη σεξουαλικού κινδύνου. Στόχος είναι να διερευνηθούν οι αντιλήψεις των εφήβων για τις συζητήσεις γονέων-παιδιών για το σεξ εστιάζοντας σε τρία θεμελιώδη χαρακτηριστικά. Το πρώτο είναι το περιεχόμενο των αξιομημόνευτων συζητήσεων που οι έφηβοι αναφέρουν ότι είχαν με τους γονείς τους, συνεχίζεται με την αντιλαμβανόμενη αποτελεσματικότητα των στρατηγικών διήγησης των γονέων και τέλος, τις συνδέσεις μεταξύ του περιεχομένου της συζήτησης, των αντιλήψεων των εφήβων και των αυτό- αναφερόμενων σεξουαλικά επικίνδυνων συμπεριφορών και στάσεων των εφήβων.

### **2.2.1. Αντιλήψεις των εφήβων για την αποτελεσματικότητα της γονεϊκής παρέμβασης**

Προκειμένου να αναπτυχθούν καλύτερα παρεμβάσεις για την επικοινωνία γονέων-παιδιών σχετικά με το σεξ, οι μελετητές πρέπει να κατανοήσουν όχι μόνο τα είδη των

συζητήσεων που οι έφηβοι θυμούνται ως αξιομνημόνευτες, αλλά και τον τρόπο με τον οποίο αξιολογούν και ανταποκρίνονται σε αυτές τις συζητήσεις. Αυτό έγινε με τρεις τρόπους:

Αξιομνημόνευτη σε σχέση με την προτιμώμενη επικοινωνία: Το ενδιαφέρον εναποθέτω όχι μόνο στο είδος των συνομιλιών που θυμούνται οι έφηβοι, αλλά και το πώς αυτά που άκουσαν συγκρίνονταν με αυτά που θα προτιμούσαν να κάνουν ή να πουν οι γονείς τους. Σε μια μελέτη που επικεντρώθηκε σε πραγματικές και ιδανικές οικογενειακές ιστορίες, οι Vangelisti, Crumley και Baker (1999) διαπίστωσαν ότι η σύγκριση των ιστοριών με αξιομνημόνευτες οικογενειακές εμπειρίες με ιστορίες για το πώς οι οικογένειες "θα έπρεπε" να αλληλεπιδρούν ή να συμπεριφέρονται έδωσε πληροφορίες για την οικογενειακή κουλτούρα και ικανοποίηση. Η κατανόηση του τι θα προσέθεταν, θα άλλαζαν ή θα παρέλειπαν οι έφηβοι θα βοηθήσει στην εξήγηση των τρόπων με τους οποίους οι έφηβοι κατανοούν και αξιολογούν την επικοινωνία των γονέων τους σχετικά με το σεξ.

Επειδή ορισμένοι έφηβοι μπορεί να είναι περισσότερο ικανοποιημένοι από τις αλληλεπιδράσεις τους από ό,τι άλλοι με βάση το είδος της επικοινωνίας που έχουν με τους γονείς τους, αξιολογήθηκαν επίσης οι σχέσεις μεταξύ των τύπων των ιστοριών που τους έμειναν αξέχαστες και αυτών που θα προτιμούσαν.

Για παράδειγμα, οι έφηβοι που αναφέρουν ότι οι πιο αξέχαστες συζητήσεις με τους γονείς τους αφορούσαν την αποχή, μπορεί επίσης να περιγράφουν τις προτιμώμενες συζητήσεις τους ως περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με τη σεξουαλική ασφάλεια ή τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα του σεξ. Ταυτόχρονα, ορισμένοι έφηβοι μπορεί να μην έχουν προτάσεις για την πιο αξιομνημόνευτη συζήτηση επειδή η συζήτηση τους βοήθησε να κατανοήσουν το σεξ και την αντιλήφθηκαν ως χρήσιμη. Η γνώση των τύπων των αξέχαστων συζητήσεων που

αντιστοιχούν σε μη προτεινόμενες αλλαγές (δηλ. θεωρούνται χρήσιμες ή προτιμώμενες) θα προσέφερε πληροφορίες για τους τύπους των συζητήσεων που οι έφηβοι εκτιμούν περισσότερο.

### **2.3.Αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της γονικής επικοινωνίας.**

Σε μια από τις λίγες μελέτες που επικεντρώθηκαν στην αξιολόγηση των γονέων ως "σεξουαλικών παιδαγωγών" τόσο από τους εφήβους όσο και από τους γονείς, οι Feldman και Rosenthal (2000) διαπίστωσαν ότι οι γονείς και οι έφηβοι είχαν την τάση να αξιολογούν πολύ διαφορετικά μια επιτυχημένη συζήτηση για το σεξ. Οι γονείς είχαν την τάση να αξιολογούν τη συζήτηση με βάση τα δικά τους κίνητρα για να συμμετάσχουν και να δείξουν ενδιαφέρον για το παιδί τους. Αντίθετα, οι έφηβοι βασίστηκαν στην αξιολόγηση των επικοινωνιακών συμπεριφορών των γονέων και όχι στις προθέσεις των γονέων. Συγκεκριμένα, οι έφηβοι αξιολόγησαν τις μητέρες τους ως καλές σεξουαλικές παιδαγωγούς όταν λάμβαναν υπόψη τις ανάγκες των εφήβων και δημιουργούσαν ένα άνετο περιβάλλον επικοινωνίας, ενώ οι μητέρες που έλεγαν λίγα, ενεργούσαν επικριτικά ή απέφευγαν τις ερωτήσεις θεωρούνταν πολύ λιγότερο χρήσιμες (Feldman & Rosenthal, 2000- Lefkowitz, Sigman, & Kit-fong Au, 2000).

Επιπλέον, οι Afifi κ.ά. (2008) διαπίστωσαν ότι "η αντίληψη των εφήβων για την έλλειψη επικοινωνιακής επάρκειας των γονέων τους σχετίζεται με το άγχος που οι ίδιοι οι έφηβοι ανέφεραν, το οποίο προέβλεπε την αποφυγή των εφήβων κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για το σεξ" με τους γονείς τους (σ. 715). Με άλλα λόγια, ανεξάρτητα από το πόσο καλές προθέσεις έχουν οι γονείς στα μηνύματά τους για το σεξ, είναι σαφές ότι η αντίληψη των εφήβων για τον τρόπο επικοινωνίας των γονέων τους έχει σημασία. Προηγούμενες έρευνες δείχνουν ότι τα αξέχαστα μηνύματα και οι ιστορίες συνδέονται με ουσιαστικό τρόπο με αποτελέσματα όπως η

ατομική και σχεσιακή υγεία και οι αντιλήψεις για την οικογένεια (π.χ. Koenig Kellas,2010).

Αναμένεται,επομένως, ότι οι αξιομνημόνευτες συζητήσεις που ανακαλούν οι έφηβοι σχετικά με το σεξ θα προβλέπουν με παρόμοιο τρόπο τη διακύμανση στην αξιολόγησή τους για την αποτελεσματικότητα της επικοινωνίας των γονέων. Αυτό είναι σημαντικό, διότι όσο περισσότερο ένα παιδί αντιλαμβάνεται ότι ο γονέας του είναι ικανός στην επικοινωνία για το σεξ, τόσο πιο πιθανό μπορεί να είναι να ακούσει και να προσέξει τις συμβουλές των γονέων του και να μειώσει τον σεξουαλικό κίνδυνο.

#### **2.4. Τι χρειάζονται πραγματικά να ακούσουν οι έφηβοι τελικά;**

Τα αποτελέσματα αποκάλυψαν ότι ορισμένοι γονείς κάνουν λεπτομερείς συζητήσεις που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, συμπεριλαμβανομένων των σχέσεων, της ασφάλειας και των συναισθημάτων (π.χ. ολοκληρωμένη συζήτηση), ενώ η πλειονότητα επικεντρώθηκε σε μονοδιάστατες συζητήσεις που τονίζουν συγκεκριμένα θέματα, όπως ασφάλεια, προειδοποίηση/απειλή ή αναμονή ξεχωριστά. Δυστυχώς, η υπο-ανάπτυξη ήταν ο επικρατέστερος τύπος συζήτησης που ανέφεραν οι έφηβοι. Το εύρημα αυτό υποστηρίζει προγενέστερες έρευνες που δείχνουν ότι οι γονείς φαίνεται να αποφεύγουν τις άμεσες και λεπτομερείς συζητήσεις για το σεξ, επειδή θα απαιτούσαν περισσότερες γνώσεις σχετικά με τη σεξουαλική συμπεριφορά, μπορεί να οδηγήσουν σε προσωπική αποκάλυψη των δικών τους εμπειριών στο παρελθόν και -αν είναι λεπτομερείς για πράγματα όπως η χρήση προστασίας ή το να γίνουν σεξουαλικά ενεργοί- μπορεί να θεωρηθούν από τους εφήβους ως επιτρεπτικές (Jerma n &Constantine,2010- Hyde et al.,2013).

Αντίθετα με αυτόν τον φόβο, ωστόσο, τα παρόντα ευρήματα δείχνουν ότι όχι μόνο η ασφάλεια ήταν ο δεύτερος πιο συχνός τύπος, αλλά θεωρήθηκε επίσης από τους εφήβους ως ένας από τους πιο χρήσιμους τύπους συνομιλιών. Όταν οι γονείς αναφέρονταν σε συγκεκριμένες

λεπτομέρειες σχετικά με τη χρήση αντισυλληπτικών και την προστασία από τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα και την εγκυμοσύνη, οι έφηβοι του δείγματός μας βρήκαν επίσης αυτές τις συζητήσεις που βασίζονται σε οδηγίες πολύ πιο χρήσιμες από τις υποανάπτυκτες συζητήσεις.

Έτσι, τα αποτελέσματά μας δείχνουν ότι ορισμένοι γονείς μπορεί να κατανοούν τη σημασία της εκπαίδευσης των παιδιών τους σχετικά με τη σεξουαλική ασφάλεια έναντι της αποχής (Jerman & Constantine,2010 ) και αυτοί που το κάνουν μπορεί επίσης να θεωρηθούν πιο ενημερωτικοί και να ενθαρρύνουν τη μείωση του κινδύνου. Η πιθανή πραγματιστική ισχύς αυτού του ευρήματος δεν μπορεί να υποτιμηθεί δεδομένης της έρευνας που δείχνει ότι οι φόβοι των γονέων σχετικά με την επικοινωνιακή ανεκτικότητα συχνά παραλύουν τις όποιες προσπάθειες επικοινωνίας (Elliott,2010 ; Jerman & Constantine,2010 ). Η διαπίστωση ότι η συζήτηση για την ασφάλεια γίνεται αντιληπτή από τους εφήβους ως σημαντικά πιο χρήσιμη από την υποανάπτυκτη ή μηδενική επικοινωνία και ότι οι συζητήσεις για την ασφάλεια συνδέονται με χαμηλότερα επίπεδα κινδύνου θα πρέπει να δώσει στους γονείς τη δυνατότητα να μιλούν νωρίς, συχνά και ανοιχτά για την ασφάλεια με ολοκληρωμένους τρόπους.

### **3.Σύγχρονες Μέθοδοι Γνωριμιών**

#### **3.1.Πλατφόρμα Γνωριμιών**

Περνώντας μέσα από την νέα γενιά του dating και της νέας πραγματικότητας ,οι νέοι φλερτάρουν και επικοινωνούν πλέον μέσα από τη χρήση της τεχνολογίας, με τη χρήση κινητού και δικών τους προσωπικών προφίλ . Η αναζήτηση του συντρόφου πλέον γίνεται ψηφιακά και

το φλερτ παίρνει άλλες διαστάσεις και δημιουργείται από τους νέους μια νέα γλώσσα επικοινωνίας, μέσα από διαλόγους αλλά και φωτογραφίες- βίντεο

Οι εφαρμογές γνωριμιών έχουν οδηγήσει στην ανάπτυξη μιας μοναδικής γλώσσας γνωριμιών γεμάτη από όρους και φράσεις που μπορεί να προκαλέσουν σύγχυση στις μεγαλύτερες γενιές. Ο πολλαπλασιασμός των online dating πλατφόρμες και εφαρμογές κατά την τελευταία δεκαετία έχει μεταμορφώσει ριζικά το σύγχρονο φλερτ μεταξύ των νεότερων δημογραφικών ομάδων. Καθώς το ψηφιακό προξενίο συνεχίζει να εκτοπίζει τα συμβατικά κανάλια για την εύρεση ρομαντικών συντρόφων, οι αναδυόμενοι τρόποι τεχνολογικά διευκολυνόμενων επαφών και η σύζευξη έχουν γεννήσει ένα μοναδικό λεξικό για το σύγχρονο dating γεμάτο με άγνωστους συνδυασμούς φράσεων.

Σύμφωνα με μελέτη της 2022 Research, το 48% των ενηλίκων ηλικίας 18-29 ετών χρησιμοποιούν σήμερα εφαρμογές γνωριμιών ή σε σύγκριση με μόλις το 13% των ατόμων ηλικίας 50-64 ετών. Με τις νεότερες δημογραφικές ομάδες να στρέφονται σε συντριπτικό βαθμό σε διαδικτυακές πλατφόρμες για να γνωρίσουν συντρόφους, οι ερευνητές αναφέρουν επακόλουθες αλλαγές στις ρομαντικές προσδοκίες και εθιμοτυπίες που εκδηλώνονται σε μια εκτεταμένη ταξινόμια γνωριμιών για τη νεολαία.

Μια μελέτη που δημοσιεύθηκε στο Social Media Today υπογράμμισε την κλίμακα στην οποία το ψηφιακό φλερτ έχει απομακρυνθεί από τις συμπεριφορές γνωριμιών των γονέων: Το 62% των ερωτηθέντων Gen Zers περιέγραψαν ότι αισθάνονται σαν να μιλούν μια εντελώς διαφορετική γλώσσα γύρω από τα ραντεβού σε σύγκριση με τους Baby Boomer γονείς τους. Οι γλωσσολόγοι του Πανεπιστημίου της Νότιας Καλιφόρνιας (USC) συμφωνούν ότι αυτό αντιπροσωπεύει κάτι περισσότερο από απλή νεανική αργκό, καθώς αποτελεί ένα εξελιγμένο λεξιλόγιο που αναπτύχθηκε από τη Gen Z και τους Millennials για να "περιηγηθούν και να

περιγράφουν φαινόμενα σχέσεων που διευκολύνονται από την τεχνολογία και δεν έχουν ανάλογα στην εποχή των γονέων τους".

### 3.2.«Sexting»

Ο όρος "sexting" αναφέρεται στην αποστολή και λήψη σεξουαλικά ρητών εικόνων μέσω κάποιας μορφής εικονικών μηνυμάτων. Αν και το sexting δεν είναι σε καμία περίπτωση περιοριστική για τους νέους κατά τα'άλλα είναι η συμμετοχή των νέων και η επίδρασή της στην ευημερία τους που έχουν οδηγήσει σε ευρεία ανησυχία τους γονείς, παιδαγωγούς και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Ringrose, Gill, Livingstone και Harvey (2012) υποστήριξαν ότι αυτός ο "πανικός των μέσων ενημέρωσης" υπάρχει ως απάντηση από τους ενηλίκους και όχι τόσο από τους εφήβους και τους νέους που συμμετέχουν σε sexting.. Πολλά ευρήματα δείχνουν ότι πολλοί νέοι άνθρωποι έβλεπαν το sexting ως "διασκέδαση" (Lippman & Campbell, 2014) και απολαυστικό (Burkett, 2015). Επιπλέον, το sexting μπορεί να αποτελεί μέρος μιας σεξουαλικής πειραματικής φάσης για τους εφήβους που δεν είναι έτοιμοι να εμπλακούν σε σωματική σεξουαλική δραστηριότητα. Οι αρνητικές επιπτώσεις στην ευημερία, συμπεριλαμβανομένης της ζημίας στη φήμη, είναι επίσης θέματα που συζητούνται. Συμπεραίνεται ότι οι ερευνητές πρέπει να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν δημιουργικά, συμμετοχικές μεθόδους με τους νέους για να διερευνήσουν περαιτέρω την ευημερία αυτής της πολύπλοκης μορφής επικοινωνίας.

Ο ρόλος που διαδραματίζουν τα κινητά τηλέφωνα στη ζωή και την ευημερία των νέων έχει εδώ και καιρό στοχοποιηθεί (Dimonte & Ricchiuto, 2006). Οι αρνητικές συμπεριφορές που σχετίζονται με τους νέους και τη χρήση κινητών τηλεφώνων περιλαμβάνουν την αυξημένη πρόσβαση στην πορνογραφία (Rothman, Kaczmarzsky, Burke, Jansen, & Baughman, 2015), τον εθισμό στα κινητά τηλέφωνα (Walsh, White, & Young, 2008), και ο διαδικτυακός εκφοβισμός (Smith, Mahdavi, Carvalho, Fisher, Russell, & Tippett, 2008). Μια τέτοια συμπεριφορά που έχει

λάβει μεγάλη προσοχή από τους νομοθέτες, τους ερευνητές και τους μέσωσων ενημέρωσης είναι το sexting, το οποίο ορίζεται ως "σεξουαλικά σαφές περιεχόμενο που κοινοποιείται μέσω κειμένου μηνύματα, έξυπνα τηλέφωνα ή οπτικές και διαδικτυακές δραστηριότητες, όπως ιστότοποι κοινωνικής δικτύωσης" (Ringrose et al., 2012, σ. 9).

Τον Ιούνιο του 2016 το NSPCC ανέφερε ότι 1 στους 7 (περίπου 14%) νέους στο Ηνωμένο Βασίλειο τράβηξαν μια ημίγυμνη ή γυμνή φωτογραφία τους χρησιμοποιώντας ηλεκτρονικές συσκευές και περισσότεροι από τους μισούς από αυτούς τους νέους συνέχισαν να μοιράζονται την εικόνα με κάποιον άλλο. Η πλειοψηφία όσων μοιράστηκαν εικόνες (60%) ανέφεραν ότι γνώριζαν το άτομο με το οποίο κοινοποιήθηκαν, ωστόσο ο Bowlin εκτίμησε ότι το 60% των σεξουαλικών κειμένων (σεξ) έχουν διαδοθεί πέρα από τον αρχικό παραλήπτη. Μια πρόσφατη μεγάλη έρευνα 4.564 νέων ηλικίας 14 έως 17 ετών σε πέντε ευρωπαϊκές χώρες – Αγγλία, Ιταλία, Κύπρο, Βουλγαρία και Νορβηγία – διαπίστωσε ότι μεταξύ 6% και 44% των νεαρών γυναικών και 15% και 32% των νεαρών ανδρών δήλωσαν ότι είχαν στείλει σεξουαλική επαφή είτε εικόνα/μήνυμα (που ορίζεται στη μελέτη ως γυμνές ή σχεδόν γυμνές φωτογραφίες ή μηνύματα που μιλούσαν για σεξ) σε έναν σύντροφο. Παρόμοια ποσοστά νεαρών γυναικών (μεταξύ 9% και 49%) και ελαφρώς υψηλότερο ποσοστό νεαρών ανδρών (20% έως 47%) ανέφεραν ότι έλαβαν μια σεξουαλική εικόνα ή μήνυμα από έναν σύντροφο.

Οι γυναίκες στην Αγγλία και τη Νορβηγία ήταν πιο πιθανό να αναφέρουν αρνητικό αντίκτυπο και αυτό ήταν πιθανό να συσχετιστεί με το μήνυμα ή την εικόνα που μοιράζονταν με άλλα άτομα. Το 61% των νεαρών γυναικών στην Αγγλία και το 47% στη Νορβηγία που ανέφεραν αρνητικό αντίκτυπο από την αποστολή μιας σεξουαλικής εικόνας/μηνύματος είπαν ότι το μήνυμα κοινοποιήθηκε. Αυτό σε σύγκριση με το 21% των γυναικών στην Αγγλία και το 15%



στη Νορβηγία όσων ανέφεραν μόνο θετικό αντίκτυπο και που είπαν ότι η σεξουαλική εικόνα/μήνυμα κοινοποιήθηκε.

Οι ψυχολογικοί και κοινωνικοί κίνδυνοι του νεανικού sexting έχουν εντοπιστεί ότι περιλαμβάνουν αυξημένη πιθανότητα μελλοντικής επικίνδυνης σεξουαλικής συμπεριφοράς, αυτοκτονίας, ταπείνωσης, «ντροπής της πόρνης», κατάθλιψης, αγχώδεις διαταραχές και κατάχρησης ουσιών. Αυτά τα αποτελέσματα τείνουν να μην συνδέονται με την πράξη το ίδιο το sexting αλλά επειδή οι εικόνες έχουν διανεμηθεί περισσότερο από ό,τι αρχικά προβλεπόταν. Η μη συναινετική λήψη ή/και διανομή ιδιωτικών σεξουαλικών φωτογραφιών μπορεί να αντιμετωπιστεί με διάφορα άλλα νομικά μέσα, όπως οι αγγλικοί νόμοι που ποινικοποιούν το πορνό εκδίκησης (Criminal Justice and Courts Act 2015), αδικήματα κατά της αποστολής άσεμνων επικοινωνιών (Malicious Communications Act 1988), ηδονοβλεψία (Sexual Offences Act 2003) και καταδίωξη και παρενόχληση (Protection from Harassment Act 1997). Είναι επίσης δυνατή η άσκηση πολιτικής αγωγής για παραβίαση της ιδιωτικής ζωής, παραβίαση της εμπιστοσύνης, ενόχληση και σεξουαλική παρενόχληση.

Μια έκθεση από το Pew Research Center διαπίστωσε ότι μόνο το 5% των νέων 14-17 ετών έχουν εικόνες σεξουαλικού περιεχομένου για τον εαυτό τους και το 18% έχουν λάβει τέτοιες εικόνες. Η Εθνική μελέτη του Ερευνητικού Κέντρου Εγκλημάτων κατά των Παιδιών υποδηλώνει ακόμη χαμηλότερα νούμερα, από τους 1560 ερωτηθέντες 10-17 ετών, το 9% ανέφερε ότι δημιούργησε ή έλαβε γυμνές ή σχεδόν γυμνές εικόνες και μόνο το 1% ανέφερε ότι δημιούργησε εικόνες του εαυτού του που δείχνουν στήθη, γεννητικά όργανα ή κάτω μέρος. ένου με αιτήματα λήψης και να στείλουν γυμνές φωτογραφίες. Ως μέρος μιας μελέτης σε 25 χώρες, το πρόγραμμα EU Kids Online διαπίστωσε ότι το 12% των εφήβων ηλικίας 11-16 ετών έχουν δει ή λάβει διαδικτυακά σεξουαλικά μηνύματα, αν και αυτό μειώνεται στο 4% αυτής της ομάδας το

περασμένο έτος. Οι ασυνέπειες μπορεί να οφείλονται σε διαφορές στον τρόπο ορισμού του «sexting» καθώς και σε παραλλαγές μεταξύ μεθόδων και δειγμάτων. Αυτά τα στοιχεία, αν και αμφισβητούνται, υποδηλώνουν ότι η κοινή χρήση σεξουαλικών εικόνων που δημιουργούνται από τον εαυτό τους έχει γίνει ένα πιο κανονικοποιημένο μέρος της σύγχρονης ανάπτυξης, ακόμα κι αν δεν είναι όλα διάχυτα. Αυτό δημιουργεί μια σειρά από προβλήματα στον τρόπο με τον οποίο το αγγλικό δίκαιο ανταποκρίνεται σε αυτή τη δραστηριότητα και γενικότερα πώς ο νόμος εννοεί τη σεξουαλική συμπεριφορά των νέων.

«Τι είναι τελικά επιδημία; Το sexting ή η ανησυχία γύρω από αυτό;»Bialik(2009). Αυτό που είναι σαφές από την υπάρχουσα βιβλιογραφία είναι ότι η επίδραση του sexting στην ευημερία των νέων είναι δύσκολο να ποσοτικοποιηθεί σε ένα δυαδικό θετικό ή αρνητικό αποτέλεσμα. Το φύλο, η κουλτούρα, η ηλικία και οι σχέσεις μπορούν να μεταβάλλουν τον τρόπο με τον οποίο τόσο οι αποστολείς όσο και οι παραλήπτες επηρεάζονται από τη συμμετοχή στο sexting, και αυτό αμφισβητεί την παραδοσιακή αντίληψη ότι το sexting είναι αποκλειστικά κακό για την ευημερία των νέων.

Μια επαναλαμβανόμενη διαπίστωση είναι ότι το sexting θεωρείται συχνά ως μια ασφαλής πειραματική φάση για τους νεότερους εφήβους που δεν είναι σεξουαλικά ενεργοί ή έτοιμοι για τα συναισθήματα που σχετίζονται με ένα σεξουαλική σχέση (Burkett, 2015- Lenhart, 2011- Lippman & Campbell, 2014- McGovern et al., 2016- Yeung et al., 2014). Επιπλέον, τα ευρήματα των ομάδων εστίασης από τους Yeung κ.ά. (2014) ευθυγραμμίζουν το sexting με την έννοια του "κυβερνοεαυτού" (σ. 338). Ο κυβερνοεαυτός είναι μια προσωπικότητα που μπορεί να αξιοποιηθεί στο διαδίκτυο κατά την οποία οι χρήστες της τεχνολογίας συμπεριφέρονται διαφορετικά όταν επικοινωνούν μέσω του διαδικτύου από ό,τι θα έκαναν όταν επικοινωνούν με άλλους πρόσωπο με πρόσωπο. Αυτή η τροποποιημένη προσωπικότητα είναι το αποτέλεσμα του

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΒΩΝ  
ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΡΟΜΑΝΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

φραγμού που δημιουργεί η τεχνολογία, οδηγώντας τα αγόρια να νιώθουν ασφάλεια στο να ζητούν σεξουαλικές εικόνες από τα κορίτσια και τα κορίτσια να αισθάνονται ασφαλή στην παραγωγή και αποστολή των εικόνων (Yeung et al., 2014, σ. 338), επειδή το διαδικτυακό περιβάλλον δημιουργεί την αντίληψη της ιδιωτικότητας. Το sexting περιγράφεται επίσης από τους εφήβους ως εναλλακτική λύση στο σεξ, όπου δεν υπάρχει ο κίνδυνος εγκυμοσύνης.(Stanley et al., 2016).

## 4. Σύγχρονες Ρομαντικές Σχέσεις

### 4.1. Η Δέσμευση στη Σχέση

Η δέσμευση στη σχέση αναφέρεται στην πρόθεση και την επιθυμία να επιδιώκεται μια ρομαντική σχέση μέσω διαφόρων καθημερινών ενεργειών που αποσκοπούν στη διατήρηση της ισορροπίας και της αρμονίας μεταξύ των συντρόφων (Giguere, Fortin, & Sabourin, 2006). Πολλά θεωρητικά μοντέλα έχουν προταθεί για την εννοιολογική προσέγγιση της δέσμευσης της σχέσης (π.χ. Levinger, 1976- Rusbult, 1980- Sternberg, 1986). Αυτά τα μοντέλα, ωστόσο, φαίνεται να δίνουν μεγάλη έμφαση στους σχεσιακούς προσδιοριστικούς παράγοντες της δέσμευσης στη σχέση και ενδέχεται να αγνοούν σημαντικές ψυχολογικές συνιστώσες (π.χ. γνωστικές, συναισθηματικές ή κινητήριες πτυχές) που εμπλέκονται στη δέσμευση απέναντι στον σύντροφο (Arriaga & Agnew, 2001). Επιπλέον, η δέσμευση μετριέται παραδοσιακά χρησιμοποιώντας μια μονοδιάστατη προσέγγιση, η οποία απλώς αντιπαραβάλλει τα χαμηλά έναντι των υψηλών επιπέδων δέσμευσης. Μια πολυδιάστατη προσέγγιση της δέσμευσης θα μπορούσε να είναι καταλληλότερη για να συλλάβει τις λεπτές πτυχές που εμπλέκονται στις διαδικασίες δέσμευσης και, ως εκ τούτου, θα αντιπροσώπευε επαρκέστερα την κλινική πραγματικότητα των ζευγαριών που βιώνουν τη δέσμευση.

Η βέλτιστη δέσμευση είναι η πιο συμφέρουσα μορφή δέσμευσης. Περιλαμβάνει τον ενθουσιασμό προς τη σχέση (κίνητρα-συναισθηματικά), την επιμονή στη σχέση παρά τα εμπόδια (συμπεριφορά) και την ικανότητα να συμβιβάζονται τα θετικά και τα αρνητικά στοιχεία της σχέσης (γνωστικά). Τα υψηλότερα επίπεδα βέλτιστης δέσμευσης συνδέονται με μεγαλύτερη προσωπική και σχεσιακή ευημερία (Brault-Labbe et al., 2017). Η ελλιπής δέσμευση και η υπερβολική δέσμευση είναι διακριτοί δυσπροσαρμοσμένοι τρόποι δέσμευσης και συνδέονται με αρνητικά αποτελέσματα της σχέσης, όπως η αστάθεια και η δυσαρέσκεια της σχέσης, καθώς και

με χαμηλότερη προσωπική ευημερία (Brault-Labbe et al., 2017). Η υπο-δέσμευση αποτελείται από έλλειψη ενέργειας που επενδύεται στη σχέση (κίνητρα) και χαμηλό ενδιαφέρον προς τη σχέση (συναισθηματικό), καθώς και από την εντύπωση ότι κατακλύζεται από τις αρνητικές πτυχές της σχέσης σε συνδυασμό με την πρόθεση να εγκαταλείψει τη σχέση (γνωσιακή-συμπεριφορική). Η υπερβολική δέσμευση περιλαμβάνει υπερβολικό ενδιαφέρον και ενέργεια που επενδύεται στη σχέση (κίνητρο-συναισθηματικό), ψυχαναγκαστική επιμονή σε δραστηριότητες που σχετίζονται με τη σχέση (συμπεριφορικό), και την αντίληψη ότι κάποιος κάνει υπερβολικές θυσίες για τη σχέση, παραμελώντας άλλες σημαντικές πτυχές της ζωής του.

Παρ'όλα αυτά, οι σύγχρονες σχέσεις υποκύπτουν σε μη δεσμευτικές τακτικές ερωτοτροπίας οι οποίες δεν «κοστίζουν» συναισθηματικά, αφού υπολείπεται η δέσμευση.

#### **4.2.«Hook Up»**

Οι θεωρίες για την αναδυόμενη ενηλικίωση υπογραμμίζουν πώς αυτή η αναπτυξιακή περίοδος χαρακτηρίζεται από κοινωνική και σεξουαλική εξερεύνηση πριν από την εγκαθίδρυση σε μόνιμους διαπροσωπικούς ρόλους και μακροχρόνιες σχέσεις (Arnett, 2000- Cohen, Kasen, Chen, Hartmark, & Gordon, 2003). Η απόκτηση ρομαντικών και σεξουαλικών εμπειριών κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου έχει θεωρηθεί ζωτικό αναπτυξιακό ορόσημο και στοιχείο της φυσιολογικής, υγιούς κοινωνικής ανάπτυξης κατά τη διάρκεια της νεαρής ενηλικίωσης (Haydon, Cheng, Herring, McRee, & Halpern, 2014).

Ειδικά το περιβάλλον του κολεγίου, με πολλούς συνομήλικους και περιορισμένη γονική και ενήλικη εποπτεία, επιτρέπει στα άτομα την ελευθερία και την αυτονομία να πειραματιστούν με τα ραντεβού και τις σεξουαλικές σχέσεις. Κατά συνέπεια, ορισμένοι αναδυόμενοι ενήλικες μπορεί να μην δώσουν προτεραιότητα στην ανάπτυξη δεσμευτικών σχέσεων ή βαθιών

συναισθηματικών δεσμών κατά τη διάρκεια αυτού του αναπτυξιακού σταδίου (Arnett, 2000, 2015). Αντ' αυτού, μπορεί να έχουν κίνητρο να συμμετάσχουν σε περιστασιακές σεξουαλικές αλληλεπιδράσεις, όπως οι συνδέσεις, για να εκπληρώσουν τη σεξουαλική επιθυμία και να εξερευνήσουν τη σεξουαλικότητα και τη σεξουαλική τους ταυτότητα χωρίς την προσδοκία ή την υποχρέωση να εμπλακούν ρομαντικά με σεξουαλικούς συντρόφους.

Σύμφωνα με τη θεωρία των σεξουαλικών στρατηγικών (Buss & Schmitt, 1993), το ανθρώπινο ζευγάρι είναι εγγενώς στρατηγικό και οι άνθρωποι διαθέτουν ένα μενού στρατηγικών για μακροπρόθεσμο και βραχυπρόθεσμο ζευγάρι. Αν το να τα φτιάχνουν μαζί, χρησιμεύει ως βραχυπρόθεσμη στρατηγική ζευγαρώματος, τότε οι αναδυόμενοι ενήλικες μπορεί να το κάνουν για να αποφύγουν στρατηγικά τη μακροπρόθεσμη δέσμευση, ενώ παράλληλα θα βιώνουν σεξουαλική ικανοποίηση. Από την άλλη πλευρά, η σύνδεση για κάποιους μπορεί να είναι ένας τρόπος να επιδιώξουν στρατηγικά μια πιθανή ρομαντική δέσμευση.

Βασιζόμενοι σε αυτή την προοπτική, οι εργασίες της Garcia και των συνεργατών της (2012, 2015) τόνισαν πώς τόσο οι εξελικτικές όσο και οι κοινωνικο-πολιτισμικές θεωρίες υποδεικνύουν πιθανές διαφορές μεταξύ των δύο φύλων στην περιστασιακή σεξουαλική συμπεριφορά των ετεροφυλόφιλων νέων ενηλίκων. Για παράδειγμα, οι εξελικτικές θεωρίες υποστηρίζουν ότι το περιστασιακό σεξ είναι πιο επωφελές για τους άνδρες από ό,τι για τις γυναίκες όσον αφορά την αναπαραγωγή και τη διάδοση της γενετικής. Η επιτυχία του ζευγαρώματος για τους άνδρες εξαρτάται από το σεξ με πολλές γόνιμες γυναίκες, αλλά η αναπαραγωγή είναι πιο δαπανηρή για τις γυναίκες- ως εκ τούτου, οι άνδρες θεωρητικά προτιμούν το βραχυπρόθεσμο ζευγάρι και οι γυναίκες αναζητούν μακροχρόνιους συντρόφους (Buss & Schmitt, 1993- Ellis & Symons, 1990- Hatfield, Luckhurst, & Rapson, 2010). Έτσι, οι άνδρες μπορεί να παρακινούνται να εμπλακούν σε βραχυπρόθεσμες σεξουαλικές

επαφές, όπως τα "hook ups", επειδή απαιτούν ελάχιστες ή καθόλου μακροπρόθεσμες επενδύσεις, ενώ οι γυναίκες μπορεί να το κάνουν ως μέθοδο αξιολόγησης πιθανών μακροπρόθεσμων συντρόφων ή μετάβασης από μια βραχυπρόθεσμη σχέση σε μια πιο μακροπρόθεσμη.

Οι άνδρες συχνά έχουν κοινωνικοποιηθεί να είναι πιο αυτόνομοι σεξουαλικά και να διαχωρίζουν τη συναισθηματική εμπλοκή από τη σεξουαλική δραστηριότητα, ενώ οι γυναίκες έχουν κοινωνικοποιηθεί να είναι πιο συγκρατημένες σεξουαλικά και να εκτιμούν τη συναισθηματική οικειότητα (Impett & Peplau, 2003- Petersen & Hyde, 2010- Peplau, Rubin, & Hill, 1977). Έτσι, οι άνδρες και οι γυναίκες μπορεί να διαφέρουν ως προς την επιθυμία τους να βιώσουν μια συναισθηματική σύνδεση με το σεξ.

#### **4.2.1.Κίνητρα που γεννούνται γύρω από το «Hook Up»**

Καθώς εξετάζουμε τα κίνητρα για το ζευγάρι, είναι σημαντικό να αναγνωρίσουμε ότι δεν είναι όλα τα ζευγάρια παρόμοια. Ένας τρόπος με τον οποίο διαφέρουν είναι ανάλογα με τον τύπο του συντρόφου (Claxton & van Dulmen, 2013). Δηλαδή, οι αναδυόμενοι ενήλικες αναφέρουν ότι τα φτιάχνουν με άγνωστα άτομα, όπως άγνωστους ή γνωστούς (Paul et al., 2000), καθώς και με φίλους (Epstein et al., 2009- Furman & Shaffer, 2011) και πρώην ρομαντικούς συντρόφους (HalpernMeekin, Manning, Giordano, & Longmore, 2013).

Παρόλο που η παλαιότερη βιβλιογραφία σχετικά με τα "hook ups" διαπίστωσε ότι οι φοιτητές περιέγραφαν ένα "hook up" ως κάτι που συνέβαινε συγκεκριμένα μεταξύ δύο ανώνυμων συντρόφων, όπως ανέφερε το 55% των συμμετεχόντων σε μια μελέτη (Paul & Hayes, 2002), πιο πρόσφατες μελέτες υποδεικνύουν μεγαλύτερη οικειότητα μεταξύ των συντρόφων, υπογραμμίζοντας τη μεταβλητότητα των "hook ups". Οι Lyons κ.ά. (2014) διαπίστωσαν ότι η πλειοψηφία των συμμετεχόντων (89%) γνώριζε τον πιο πρόσφατο περιστασιακό σεξουαλικό

σύντροφό τους, ενώ οι Fielder και Carey (2010) διαπίστωσαν ότι οι περισσότεροι σύντροφοι που συνδέονταν ήταν φίλοι(47%), ακολουθούμενοι από γνωστούς (23%), αγνώστους (14%), πρώην φίλους (12%) και "άλλους" (4%). Παραμένει ασαφές αν ο τύπος του συντρόφου σχετίζεται με τα κίνητρα του hook-up. Καμία μελέτη, εξ όσων γνωρίζουμε, δεν έχει εξετάσει τις διαφορές του τύπου του συντρόφου στα κίνητρα για να τα φτιάξουν. Υποθέτουμε ότι τα άτομα μπορεί να συνδεθούν με έναν οικείο σύντροφο, όπως ένας φίλος, ένας πρώην ερωτικός σύντροφος ή ένας προηγούμενος σύντροφος, όταν παρακινούνται να ξεκινήσουν μια σχέση, επειδή μια αρχική έλξη μπορεί να έχει ήδη δημιουργηθεί μέσω προηγούμενης αλληλεπίδρασης ή φιλίας. Προς υποστήριξη αυτής της ιδέας, ορισμένοι νεαροί ενήλικες αναφέρουν ότι εμπλέκονται σε επαναλαμβανόμενα hook ups με τον ίδιο σύντροφο για να προωθήσουν μια συναισθηματική σύνδεση (Erstein et al., 2009). Άλλα δεδομένα έχουν δείξει ότι οι επαναλαμβανόμενες επαφές με τον ίδιο σύντροφο θεωρούνται πιο σεξουαλικά ευχάριστες και απολαυστικές (Armstrong, England, & Fogarty, 2012), γεγονός που μπορεί να παρακινήσει τα άτομα να αναζητήσουν οικείους συντρόφους. Αντίθετα, οι αναδυόμενοι ενήλικες μπορεί να επιλέξουν έναν λιγότερο οικείο σύντροφο με τον οποίο συνδέονται λιγότερες "δεσμεύσεις", όπως ένας ξένος ή ένας γνωστός, όταν παρακινούνται από την έλλειψη σχεσιακών υποχρεώσεων που συνδέονται με τα hook ups. Επιπλέον, η περιστασιακή σεξουαλική δραστηριότητα συχνά διευκολύνεται από τη χρήση αλκοόλ και τη μέθη (Claxton, DeLuca, & van Dulmen, 2015; Pham, 2017), δημιουργώντας καταστάσεις στις οποίες οι αναδυόμενοι ενήλικες μπορεί να είναι λιγότερο επιλεκτικοί σχετικά με τους συντρόφους με τους οποίους θα συνδεθούν.



### 4.3. «SituationShips»

Αυτοί οι νεολογισμοί περιλαμβάνουν όρους που περιγράφουν προηγουμένως μη κωδικοποιημένες σχέσεις όπως οι "situationships", έως νέα ψυχοσυναισθηματικά πρότυπα γνωριμιών όπως το "zombieing" και το "cushioning". Ενώ εξακολουθεί να εξελίσσεται παράλληλα με την τεχνολογία που τροφοδοτεί το ίδιο το dating του 21ου αιώνα, αυτό το εσωτερικό ρομαντικό λεξιλόγιο χρησιμεύει όλο και περισσότερο ως μητρική γλώσσα για την Gen Z και την Millennial daters, θέτοντας διευρυνόμενα εμπόδια επικοινωνίας για τις παλαιότερες γενιές που εξακολουθούν να προσανατολίζονται σε πιο παραδοσιακές τελετουργίες γνωριμιών.

Μια ρομαντική τροχιά που έχει λάβει ελάχιστη προσοχή στη βιβλιογραφία είναι τα «situationships», που είναι ένας καθομιλούμενος όρος που χρησιμοποιείται σε ορισμένους δυτικούς πολιτισμούς για να περιγράψει μια περίπλοκη κατάσταση σχέσης. Σύμφωνα με την Τριγωνική Θεωρία της Αγάπης του Sternberg, οι εμπειρίες συντροφικής ή/και απόλυτης αγάπης συχνά προηγούνται από ρομαντική αγάπη. Ωστόσο, τα «Situationships» μπορεί να είναι εμπειρίες ρομαντικής αγάπης, οποιαδήποτε μορφή δέσμευσης.

Οι άνθρωποι συχνά οδηγούνται να δημιουργήσουν ρομαντικές σχέσεις για να ανταποκριθούν στις ανάγκες τους για εγγύτητα (Baumeister & Leary, 1995). Τα άτομα δημιουργούν ρομαντικές σχέσεις για να καλύψουν μια βασική ανάγκη σύνδεσης με άλλους και ανάπτυξης οικειότητας, ιδέες που έχουν υποστηριχθεί θεωρητικά από τη θεωρία της ψυχοκοινωνικής ανάπτυξης του Erikson (1959), τη θεωρία του αυτοπροσδιορισμού (Ryan & Deci, 2000) και του Sternberg (1986) Τριγωνική Θεωρία της Αγάπης. Ωστόσο, τα άτομα ποικίλλουν ως προς τον τρόπο με τον οποίο σχηματίζουν σχέσεις για να καλύψουν αυτή την ανάγκη για συμμετοχή. Πρόσφατες μελέτες έχουν βρει ότι υπάρχουν πολλές τροχιές που

ακολουθούν τα άτομα για να σχηματίσουν σχέσεις (Jamison & Sanner, 2021). Για παράδειγμα, σε πολλούς δυτικούς πολιτισμούς, ορισμένα άτομα μπορεί να ακολουθήσουν μια «παραδοσιακή» διαδρομή ζητώντας από κάποιον να βγουν, πηγαίνοντας ραντεβού και αυξάνοντας τη συχνότητα γνωριμιών για να εδραιώσουν τη δέσμευσή τους, που αναφέρεται επίσης ως περιστασιακά ραντεβού (Dindia & Timmerman, 2003), ενώ άλλοι μπορεί να βγαίνουν τυχαία ή να βιώσουν βραχυπρόθεσμες σχέσεις, σχέσεις ξανά-εκτός-ξανά ή μονόπλευρες σχέσεις (Cohen, 2016; Dailey et al., 2009).

#### **4.4. Αποκωδικοποίηση της τέχνης του έρωτα**

Η έλευση των εφαρμογών γνωριμιών και των διαδικτυακών πλατφορμών που αποσκοπούν τις ερωτικές γνωριμίες στον 21ο αιώνα έχει δημιουργήσει ένα μοναδικό λεξιλόγιο για τις σύγχρονες σχέσεις. Όροι όπως "situationship", "cushioning" και "zombieing" αντικατοπτρίζουν νέες δυναμικές και σενάρια γνωριμιών που δεν είχαν βιώσει οι προηγούμενες γενιές. Το παρόν έγγραφο αναλύει δεδομένα ερευνών και τάσεις γύρω από επτά κοινούς όρους - situationships, cushioning, kittenfishing, zombieing, εμπειρίες "point of view", "riz" και stashing - που χρησιμοποιούνται μεταξύ των Gen Z και Millennial daters.

##### **4.4.1. Cushioning**

Το Urban Dictionary ορίζει το cushioning ως: "Να βγαίνεις με κάποιον, κρατώντας τις επιλογές σου ανοιχτές και μιλώντας με άλλους πιθανούς συντρόφους ως εφεδρικούς σε περίπτωση που η τρέχουσα σχέση που επιδιώκεις δεν λειτουργήσει". Στην πράξη, οι cushioners αποφεύγουν να βάλουν "όλα τα αυγά σε ένα καλάθι" συνεχίζοντας τις ερωτικές συνομιλίες μέσω εφαρμογών γνωριμιών και διατηρώντας επικοινωνία με πρώην ή και διατηρώντας την φλόγα ως ασφαλιστήριο συμβόλαιο έναντι στην ενδεχόμενη αποτυχία σε

περίπτωση που ένας επιθυμητός εραστής δεν καταλήξει σε σχέση. Κάποιοι μάλιστα καλλιεργούν την οικειότητα με δευτερεύοντες συντρόφους όταν χρειάζονται συναισθηματικές ή σωματικές ανάγκες που δεν έχουν ικανοποιηθεί από έναν πρωταρχικό που δεν θεωρείται ακόμη άξιος για απόλυτη αποκλειστικότητα.

Αν και η απομόνωση μοιράζεται παράλληλα με το περιστασιακό παιχνίδι, αποκλίνει με το να επικεντρώνεται κανείς σε μια εκκολαπτόμενη σχέση ως ευνοούμενος μνηστήρας, ενώ διασφαλίζει ότι οι παραμελημένες ανάγκες/ επικύρωση μπορούν να προσεγγιστούν γρήγορα αλλού, ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι πόνου όταν ανοίγονται πρόωρα, πριν η εμπιστοσύνη σε έναν μοναδικό σύντροφο παγιωθεί πλήρως. Για τη νεολαία που είναι συνηθισμένη σε άφθονες ρομαντικές επιλογές που είναι διαρκώς διαθέσιμες μέσω smartphones , γεμάτα εφαρμογές γνωριμιών και φορτωμένες με επιλέξιμους αγώνες, η απομόνωση από όλα αυτά απαιτεί συνετή στρατηγική. Όμως γιατί να επενδύσω και να απομονώσω την προσοχή μου σε έναν οποιονδήποτε που πιθανόν να με παρακινήσει και συναισθηματικά και ενδεχομένως να πληγωθώ αφού έχω την επιλογή να έχω σαν εναλλακτική και άλλους οι οποίοι άμεσα μπορούν να μου δώσουν ό,τι έχω ανάγκη;

"Επιζητώντας την σύνδεση στην γενιά του Ghosting", υποστηρίζει ότι το ghosting σαμποτάρει την ευπάθεια που είναι απαραίτητη για ουσιαστικούς δεσμούς, εισάγοντας υπονομευτική δυσπιστία. Η εξασφάλιση εναλλακτικών επιλογών συνεπάγεται με την έλλειψη επαρκούς πίστης ότι ένας επιθυμητός σύντροφος μπορεί να ικανοποιήσει επαρκώς τις ανάγκες και να αξίζει την αποκλειστικότητα εξ αρχής. Καθιερώνει ένα αντίπαλο πλαίσιο τοξικό όπου οι κυρίαρχοι και βασικοί μηχανισμοί ώστε μια δεσμευτική σχέση να λειτουργήσει απουσιάζουν. Αυτή η στρατηγική παρομοιάζεται με την αγορά μέσω διαφοροποιημένων μετοχών: ενώ οικονομικά έξυπνη στρατηγική, εφαρμοζόμενη στο πεδίο

του ρομαντισμού ένας τέτοιος πραγματισμός διαβρώνει τα θεμέλια για υγιή αμοιβαία εμπιστοσύνη και σιγουριά πάνω στην οποία ευδοκιμούν οι σχέσεις.

Η στρατηγική αυτή να μην επιφέρει μια περιστασιακή ανακούφιση της ανασφάλειας και της ανάγκης πάντα να υπάρχει κάτι ώστε οι ανάγκες να είναι με τον ένα ή τον άλλο τρόπο κορεσμένες, όμως γεννά αμφιβολίες που διαβρώνουν την ικανοποίηση στη σχέση και από τις δύο πλευρές. Η σχεσιακή ασάφεια που προορίζεται να προστατεύσει κατασκευάζει άθελά της απόσταση και σχέση χωρίς ουσία. Η αληθινή ευαλωτότητα απαιτεί θάρρος εξαιρουμένων των απρόβλεπτων υποθέσεων και ενδεχομένων δυσάρεστων καταλήξεων, ωστόσο τα πολιτιστικά μηνύματα και η κοινωνική ιδέα, κατακλύζουν τη νεολαία ότι οι ανταμοιβές έρχονται στους μονίμως αυτό ελεγχόμενους και προληπτικούς, αντί για εκείνους που τολμούν να εμπιστευτούν τυφλά και να επενδύσουν ολιστικά σε ένα άτομο που κρίθηκε ότι δυνητικά μπορεί να καταλήξει σε μια ουσιαστική σχέση.

Οι μελέτες επικυρώνουν αυτόν τον κλινικό σκεπτικισμό. Μια μελέτη του 2023 από το Πανεπιστήμιο Charman του Λος Άντζελες εξέτασε 2.500 νέους ηλικίας 18-29 ετών που χρησιμοποιούν ενεργά εφαρμογές γνωριμιών- τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το 86% των "κατά συρροήν μαξιλαράδων/επαναπαυόμενων" ανέφεραν μεγαλύτερη δυσαρέσκεια σε όλες τις σχέσεις και αυτών των ειδών γνωριμίες σε σύγκριση με τους αποκλειστικούς daters. Παράλληλες μελέτες από το Duke και το NYU αντίστοιχα διαπίστωσαν ότι οι cushioners είναι 60% πιο πιθανό να αντιληφθούν λανθασμένα τη γνήσια στοργή από τους συντρόφους ως χειραγωγικό "love bombing" και 32% είναι πιο επιρρεπείς σε αντιδραστικό ghosting (εξαφάνιση) κατά τη διάρκεια καλοηθών ενεργειών από το άλλο άτομο.

#### 4.4.2.Kittenfishing

Το πορτμαντώ "kittenfishing" συγχωνεύει το "catfishing" - το διαδικτυακό φαινόμενο που περιγράφει σοβαρές πράξεις εξαπάτησης ταυτότητας στο διαδίκτυο - με το "fishing" για να περιγράψει συγκριτικά πιο ακίνδυνες μορφές υπολογισμένης χειραγώγησης της αυτό-παρουσίασης σε προφίλ γνωριμιών και ψηφιακές πλατφόρμες. Αν το catfishing περιλαμβάνει την αποκάλυπτη δόλια πλαστοπροσωπία μέσω ψεύτικων ονομάτων/ηλικιών/λεπτομερειών ζωής/φωτογραφιών, το kittenfishing περιγράφει λεπτομερώς τη χρήση στρατηγικών αισθητικών φίλτρων, κολακευτικών γωνιών, photoshopping και εξομάλυνσης της καμπυλότητας, τεχνάσματα εφαρμογών smartphone για την ενίσχυση της προσωπικής αισθητικής και της επιθυμητότητας κατά τη διάρκεια διαδικτυακού φλερτ.

Ωστόσο, οι ψυχολόγοι προειδοποιούν ότι το kittenfishing κινδυνεύει να γυρίσει boomerang όταν η βιτρίνα έρχεται αντιμέτωπη με την πραγματικότητα. "Οι όμορφες ψευδαισθήσεις δελεάζουν τους υποψήφιους συντρόφους με ψεύτικα αγαθά". "Όταν η αλήθεια βγαίνει στην επιφάνεια, ο θυμός ρέει". Και οι μελέτες επιβεβαιώνουν τις προειδοποιήσεις. Η ίδια μελέτη του Stanford/Northwestern έδειξε ότι το 80% των σχέσεων που δημιουργούνται μετά το kittenfishing διαλύονται μέχρι το τρίτο ραντεβού - αφού τα πρώην ιντριγκαδόρικα μέρη αναγνωρίζουν τις μη κολακευτικές αποκλίσεις μεταξύ πραγματικών και διαφημιζόμενων συντρόφων. Μια παρόμοια μελέτη του Κέιμπριτζ διαπίστωσε ότι το 65% των online daters ανέφεραν δυσπιστία και επιφυλακτικότητα σχετικά με την οικοδόμηση δεσμών εν μέσω αβεβαιότητας για το ποια τμήματα των προφίλ των κολαούζων αποτελούν γνήσια έναντι επιμελημένες αναπαραστάσεις.

#### 4.4.3.Zombieing

Το φαινόμενο του "zombieing" στη σύγχρονη κουλτούρα των ραντεβού αναφέρεται όταν ένας ερωτικός σύντροφος που προηγουμένως διέκοψε την επαφή ξαφνικά συνεχίζει την επικοινωνία σαν να μην υπήρξε καμία απουσία. Ανάλογα με το πώς τα ζόμπι αναβιώνουν χωρίς αναγνωρίσιμη συνείδηση μετά το θάνατο, το zombieing περιγράφει πρώην στοργικούς συντρόφους που εμφανίζονται μυστηριωδώς συναισθηματικά κενοί μετά από σχέσεις που τελείωσαν οριστικά μέσω εγκατάλειψης.

Οι ψυχολόγοι διατυπώνουν πολλαπλές θεωρίες που εξηγούν το zombieing. Βασιζόμενοι σε κλινικές παρατηρήσεις, θεωρούν ότι το zombieing συνδέεται με κύκλους νοσταλγίας: "Ο πόνος από τις απώλειες του παρελθόντος επαναλαμβάνεται σε βρόχο όταν οι νέες συνδέσεις καθυστερούν. Οι πρώην ενσαρκώνουν περασμένα ορόσημα ταυτότητας που αντιπροσωπεύουν το ποιοι ήταν τότε. Από φόβο που λείπει το αποθεματικό συναισθηματικό κεφάλαιο ή η παρούσα ανεπιθύμητη συμπεριφορά, δεν εξυπηρετεί ώστε να προκληθούν νέες συνεργασίες, η υποχώρηση προς τα πίσω προσωρινά μοιάζει ασφαλέστερη από την τόλμη για νέα σύνορα".

Ο ερευνητής προσκόλλησης υποθέτει ότι το zombieing εκδηλώνει ανασφαλή, αποδιοργανωμένα στυλ προσκόλλησης. "Η ασυνεπής πρώιμη φροντίδα αναπαράγει ασταθή μοντέλα σχετικά με την οικειότητα που πιθανόν να προτρέπουν εκρήξεις έντονης δραστηριότητας σύνδεσης ζευγαριών που ακολουθούνται από απενεργοποιημένη φυγή μόλις τα εναύσματα κατάποσης αναβιώσουν ασυνείδητα", ανάλυση. "Οι συμπεριφορές «zombie» περιγράφονται από την επιστροφή πάνω στην ανακυκλωμένη επιθυμία χωρίς να

αναγνωρίζουν ή να υπολογίζουν την διαταραχή της προσκόλλησης που άφησαν πίσω τους οι προηγούμενες αποστασίες".

Αιφνιδιασμένοι από την επανυλοποίηση των πρώην, οι στόχοι συχνά αγνοούν τις κόκκινες σημαίες(red flags) ελπίζοντας σε αλλαγμένες συμπεριφορές που υποδηλώνουν νέα δέσμευση. Ωστόσο, οι ερευνητές διαπιστώνουν ότι το zombieing σπάνια μεταπίπτει σε υγιή οικειότητα μετά από ανακυκλωμένη επιστροφή.

Η τραγωδία είναι ότι η επένδυση σε υποθέσεις «zombie» καθυστερούν τους εμπλεκόμενους να προχωρήσουν παρακάτω . Όπως οι τοξικομανείς θυσιάζουν το μέλλον τους κυνηγώντας φευγαλέες κορυφές ληγμένης έκστασης που δεν μπορούν να ταιριάξουν με τους υπάρχοντες δεσμούς tabula rasa, έτσι και εκείνοι που έλκονται προς τα πίσω για να αναζωογονήσουν άψυχα πλέον συναισθήματα, αποτείνουν ευκαιρίες που περιμένουν από αυτούς να τις ανακαλύψουν σε νέα ταξίδια με άλλους πιο πρόθυμους ερωτικούς συντρόφους. Μέχρι να βρεθεί το κουράγιο και η δύναμη το αποθεματικό αυτό συναισθηματικό κεφάλαιο να το μετατοπίσουν σε κάτι καινούριο.

#### **4.4.4.Point of View**

Ο νεολογισμός " date of view " εμφανίστηκε πρόσφατα στο λεξιλόγιο των Gen Z/Millennial dating για να περιγράψει έντονα ερωτηματολογικές εμπειρίες πρώτου ραντεβού που μοιάζουν περισσότερο με επιχειρηματικές συνεντεύξεις ή οντισιόν για ρόλους παρά με ευκαιρίες για ρομαντική σύνδεση. Ενώ οι συμβατικές νόρμες ημερομηνίας επικεντρώνονται στην οικοδόμηση σχέσης με οργανικό τρόπο μέσω παιχνιδιάρικων αστεϊσμών, φλερτ αποκαλύψεων και αποκρυπτογράφησης ενδείξεων χημείας για τον διαισθητικό προσδιορισμό της συμβατότητας, οι "point of view " συνεπάγονται ταχεία σειρά ερωτημάτων που ταιριάξουν

περισσότερο σε αξιολογήσεις εργασίας, φαινομενικά κενές οργανικές συζητήσεις ή ανάγνωση αυθεντικών διαπροσωπικών ενδείξεων που αποκαλύπτουν χαρακτήρα πέρα από τις πληροφορίες που αναφέρονται σε σημεία.

Και οι μελέτες επιβεβαιώνουν την επικράτηση των εμπειριών του "point of view" στο σύγχρονο φλερτ. Η έρευνα του 2022 που διεξήχθη από το Πανεπιστήμιο του Στάνφορντ σε 500 χρήστες του Tinder ηλικίας 18-30 ετών ανακάλυψε ότι πάνω από το 90% εξέφρασε την άποψη ότι υποβλήθηκε σε ανακρίσεις πρώτου ραντεβού τόσο έντονες που απαιτήθηκαν μετα-αναλύσεις στη συνέχεια για την επεξεργασία των συνομιλιών που στερούνταν φυσιολογικής, επικοινωνιακής ροής. "Οι μνημονικές τεχνικές που χρησιμοποίησαν κάποιοι ανακαλώντας λεπτομέρειες που απέκτησαν αντανάκλυσαν τη μελέτη για ακαδημαϊκές/εργασιακές εξετάσεις", σημείωσαν οι ερευνητές του Στάνφορντ. Ξεχωριστές ποιοτικές πανεπιστημιακές μελέτες από το NYU και το Πανεπιστήμιο της Ουάσινγκτον αντίστοιχα διαπίστωσαν ότι το 88% και το 76% των κολεγιακών Gen Zers περιγράφουν τα τυπικά πρώτα ραντεβού ως "άκαμπτες συνεντεύξεις που αφήνουν ελάχιστα περιθώρια για αυθορμητισμό".

Ωστόσο, οι ψυχολόγοι προειδοποιούν για την εμπορευματοποίηση της ανθρώπινης σύνδεσης σε ανακρίσεις συμβατότητας με λίστα ελέγχου σαμποτάρει τα θεμέλια για ουσιαστική οικειότητα. "Ο έλεγχος αντικαθιστά την ευαλωτότητα όταν αντιμετωπίζουμε τους εταίρους σαν βιογραφικά ή σύνολα δεδομένων και όχι σαν ανθρώπους που φέρουν ένδοξα μυστήρια που προσκαλούν σε βαθύτερη ανακάλυψη πέραν των σημείων που αναφέρονται σε κουκκίδες (bullet points)". "Κανένα ερωτηματολόγιο, όσο εξαντλητικό κι αν είναι, δεν μπορεί ποτέ να αποκωδικοποιήσει ή να προβλέψει πώς δύο ξεχωριστές ψυχές μπορούν να εμπλουτίσουν η μία το μέλλον της άλλης.»



#### 4.4.5.Riz

Η μετατροπή του "χαρίσματος" σε "riz" συμπυκνώνει ένα φαινόμενο κεντρικό στη σύγχρονη κουλτούρα των ραντεβού - τον αβίαστο μαγνητισμό και τη γοητεία στην προσέλκυση δυνητικών συντρόφων. Σε αντίθεση με την αρνητική ορολογία όπως το "antirmed" που δηλώνει την έλλειψη "παιχνιδιού" ή την ετικέτα "love-shyness" που περιγράφει την αδυναμία εξασφάλισης οικειότητας, το "riz" αποπνέει υπέρτατη αυτοπεποίθηση που δημιουργεί ρομαντικές ευκαιρίες μέσω της ακατέργαστης αισθητής υπεροχής: "Διαθέτοντας μια έμφυτη ιδιότητα που σε κάνει τρελά ιντριγκαδόρικο για κουβέντα χωρίς καν να προσπαθείς". Αν και τεχνικά ισχύει για όλα τα φύλα, στην πράξη το riz χαρακτηρίζει πιο τακτικά την ανδρική ψυχραιμία ή την ομαλότητα που λαδώνει τις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις. Όπως το catnip που μαγεύει τα αιλουροειδή, εκείνοι που αποπνέουν riz τραβούν τους υποψήφιους συντρόφους καθηλωμένους μέσα από αισθητές συναρπαστικές αύρες που επικοινωνούν εγγενώς την επιθυμητότητα, προέλευση του riz πιθανότατα συνδέει Αυτό που οι προπονητές γνωριμιών ονομάζουν "κοινωνική απόδειξη" και οι ψυχολόγοι κατατάσσουν ως "προεπιλογή".

Οι άνθρωποι ενστικτωδώς εξισώνουν την περιβάλλουσα δημοτικότητα με την υποκείμενη αξία. Και οι μελέτες επιβεβαιώνουν ότι ακόμη και οι αντιληπτές, ανεπιβεβαίωτες φήμες για το ενδιαφέρον των άλλων κατέχουν σημαντική ερωτική επιρροή. Μια μελέτη του 2022 από εξελικτικούς ψυχολόγους στο UT Austin δείχνει ότι οι φανταστικές προτάσεις ενός αγνώστου που προσελκύει ερωτικά πολλούς ενδεχόμενους εραστές με ιδιαίτερη ευκολία, προκαλούν 34% περισσότερη περιέργεια από ό,τι οι πανομοιότυποι στόχοι που πιστεύεται ότι είναι απομονωμένοι και χωρίς ταίρι.

Συνέπεια αυτού είναι ότι μικρότερο υποσύνολο ατόμων με αισθητά υψηλά ποσοστά riz βιώνει αφθονία επιλογών, ενώ πληθυσμοί με ανεπάρκεια riz αντιμετωπίζουν μαζική έλλειψη

φύλου. Η ανάλυση των δεδομένων αποκαλύπτει ότι το 20% των ανδρών συγκεντρώνει το 58% του συνόλου των γυναικών των αρχικών μηνυμάτων επαφής των διαδικτυακών ερωτηθέντων - η ανισότητα συσχετίζεται με την ελκυστικότητα και το riz.

Ωστόσο, οι κλινικοί ιατροί αντιτείνουν ότι η ελπίδα παραμένει για τους ανθρώπους που αντιμετωπίζουν προβλήματα με το riz. Οι ελκυστικές ιδιότητες μπορούν να ξεδιπλωθούν με τη μεγιστοποίηση των δυνατών σημείων και όχι των αντιληπτών ελλειμμάτων. "Το riz δεν είναι μονοπώλιο των νικητών της γενετικής κερδοφορίας", επιβεβαιώνει η ψυχολόγος και προπονήτρια γνωριμιών Belle Williams. "Ο μαγνητισμός εκδηλώνεται προβάλλοντας τα μοναδικά σας πάθη - φωτεινή έκφραση βαθύτατου αυθεντικού ζήλου για το σκοπό και τα συγγενικά πνεύματα σύντομα συγκεντρώνονται μαγεμένα! Πέρα από την επιφανειακή αισθητική περιμένουν βαθύτερες δεξαμενές. Γέροντας σε ταξίδια που αγκαλιάζουν απaráμιλλες ιδιορρυθμίες και εντάσεις σμιλεύουν γοητευτικό χαρακτήρα που είναι αδύνατον να αναπαραχθεί. Γίνε εξαιρετικός σε αυτό που είσαι εσύ - και κατέστησε άσχετο το αν κάποιος σαρώνει ερωτικά με όπλο το θάρρος, να παραμείνεις πιστός στην πορεία σου χωρίς συμβιβασμούς. Το σωστό "riz" που διέπεται από τις αξιολογήσεις των άλλων συρρικνώνεται στην επιφάνεια, αλλά η ευαισθησία στην αφύπνιση όλων των αδρανών επιθυμιών παραμένει πάντα στην αφάνεια.»

#### **4.4.6. Stashing**

Ο όρος "stashing", που επινοήθηκε πρόσφατα, αναφέρεται στην απόκρυψη ενός ερωτικού συντρόφου από τους στενούς φίλους και την οικογένειά του, με τον οποίο ο "stasher" καλλιεργεί την οικειότητα ιδιωτικά, μακριά από τον δημόσιο έλεγχο. Αν το "cushioning" περιγράφει τη διατήρηση εφεδρικών ρομαντικών επιλογών σε περίπτωση που οι πρωταρχικοί σύντροφοι ξεφουσκώσουν, το "stashing" συνεπάγεται την απόκρυψη συνολικά την ίδια την

ύπαρξη του εν λόγω πρωταρχικού συντρόφου στους ευρύτερους κοινωνικούς κύκλους του ατόμου.

Οι ψυχολόγοι εντοπίζουν πολλαπλά διασταυρούμενα κίνητρα που οδηγούν στη συμπεριφορά απόκρυψης. Ειδικός σε θέματα σχέσεων στο UCLA, παρατηρεί ότι η απόκρυψη εκδηλώνεται συχνά μεταξύ των ατόμων που ανεβαίνουν στην καριέρα τους: "Οι δημόσιοι συνεργάτες απειλούν τις γυαλισμένες φιλόδοξες εικόνες, όπου η προ αγωγιμότητα εξαρτάται από την εμφάνιση αφοσιωμένων με μοναδικό γνώμονα την επαγγελματική ανέλιξη". Οι εταιρικοί βροχοποιοί, οι επιχειρηματίες που είναι παντρεμένοι με εγχειρήματα και οι μεταπτυχιακοί φοιτητές με αυστηρά ωράρια κρύβουν εραστές σηματοδοτώντας διαιρεμένες προτεραιότητες από τις επιθυμητές μεντορίες και τις επαφές.

#### **4.5.Θεωρίες που μπορούν να εξηγήσουν την σύγχρονη πραγματικότητα**

Έπειτα κάποιες θεωρίες χρήσιμες μπορούν δυνητικά να εξηγήσουν , και να καταστήσουν πιο κατανοητούς τους λόγους για τους οποίους ο σύγχρονος κόσμος των ερωτοτροπιών έχει υποκύψει σε αυτές τις συμπεριφορές οι οποίες αφήνουν ερωτήματα, κενά, και δείχνουν να υποκρύπτουν φόβους αλλά και αρκετές εσωτερικευμένες ανεπίλυτες διεργασίες που χρήζουν αντιμετώπισης.

##### **4.5.1.Θεωρία της Προσκόλλησης**

Η θεωρία της προσκόλλησης (Bowlby, 1973) ορίζει ότι ως αποτέλεσμα των επαναλαμβανόμενων αλληλεπιδράσεων προσκόλλησης με τις μορφές προσκόλλησης (συνήθως τους γονείς), το παιδί αναπτύσσει και εσωτερικεύει μόνιμες νοητικές αναπαραστάσεις του εαυτού και των άλλων. Όταν η φιγούρα προσκόλλησης είναι διαθέσιμη και συγχρονισμένη με τις ανάγκες του παιδιού, το παιδί αναπτύσσει μια ασφαλή προσκόλληση και αποκτά την

πεποίθηση ότι σε περίπτωση κινδύνου, οι άλλοι θα είναι διαθέσιμοι και θα ανταποκριθούν κατάλληλα στις ανάγκες του. Όταν η φιγούρα προσκόλλησης δεν είναι ευαίσθητη στις ανάγκες του παιδιού, το παιδί είναι πιο πιθανό να αναπτύξει ανασφαλή προσκόλληση, κατά την οποία το παιδί αμφιβάλλει επίμονα για την προσωπική του αξία και την εμπιστοσύνη των άλλων. Στην ενήλικη ζωή, αυτές οι εσωτερικευμένες νοητικές αναπαραστάσεις μεταφέρονται στις ρομαντικές σχέσεις (Hazan & Shaver, 1987).

Η ανασφάλεια προσκόλλησης των ενηλίκων εννοιολογείται ως μια διδιάστατη κατασκευή που περιλαμβάνει το άγχος που σχετίζεται με την προσκόλληση και την αποφυγή της οικειότητας (Brennan, Clark, & Shaver, 1998). Το άγχος χαρακτηρίζεται από αρνητικές αναπαραστάσεις του εαυτού. Μεταφράζεται σε μια έντονη επιθυμία να είναι κανείς κοντά στο σύντροφό του, η οποία συνοδεύεται από υπερβολικές ανησυχίες σχετικά με τη διαθεσιμότητα και την αυθεντικότητα του συντρόφου. Η αποφυγή, από την άλλη πλευρά, χαρακτηρίζεται από αρνητικές εσωτερικές αναπαραστάσεις των άλλων, καθώς και από δυσφορία για την εγγύτητα και την εξάρτηση. Η αποφυγή συνδέεται με υπερβολική αυτοπεποίθηση καθώς και με άρνηση και ελαχιστοποίηση της ευαλωτότητας και των αναγκών προσκόλλησης (Mikulincer & Shaver, 2016). Τα ασφαλώς προσκολλημένα άτομα παρουσιάζουν χαμηλά επίπεδα άγχους και αποφυγής που σχετίζονται με την προσκόλληση.

#### **4.5.2. Αβεβαιότητα προσκόλλησης και δέσμευση στη σχέση**

Κοινοτικές μελέτες έχουν καταγράψει με συνέπεια τις συσχετίσεις μεταξύ της αποφυγής της οικειότητας και των χαμηλότερων επιπέδων δέσμευσης στη σχέση (Birnie et al., 2009- Etcheverry et al., 2013- Gere, MacDonald, Joel, Spielmann, & Impett, 2013- Givertz, Burke,

Segrin, & Woszidlo, 2016- Pistole, Clark, & Tubbs, 1995- Simpson, 1990). Ωστόσο, η σχέση μεταξύ του άγχους που σχετίζεται με την προσκόλληση και της δέσμευσης στη σχέση είναι λιγότερο σαφής. Ορισμένες μελέτες υποδεικνύουν ότι το άγχος συνδέεται με την έντονη επιθυμία για εμπλοκή στη σχέση (Feeney & Noller, 1990- Mikulincer & Shaver, 2016- Slotter & Finkel, 2009). Άλλοι ερευνητές, ωστόσο, διαπίστωσαν ότι το άγχος που σχετίζεται με την προσκόλληση συσχετίζεται αρνητικά με τη δέσμευση στη σχέση (Hazan & Shaver, 1987) και σχετίζεται με το αίσθημα παγίδευσης στη σχέση (Givertz et al., 2016). Άλλες μελέτες απέτυχαν να βρουν σημαντικές συσχετίσεις μεταξύ άγχους και δέσμευσης (Impett & Peplau, 2002; Schmitt, 2002). Αυτά τα αντιφατικά αποτελέσματα μπορεί να αντανακλούν τη σχεσιακή αμφιθυμία που εμφανίζουν τα άτομα με υψηλό άγχος (Joel, MacDonald, & Shimotomai, 2011). Δηλαδή, αν και τα αγχώδη άτομα έχουν έντονη επιθυμία για εγγύτητα, φοβούνται ότι θα απορριφθούν από τους συντρόφους τους. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα χρόνιες αμφιβολίες για τη διαθεσιμότητα και την αγάπη των συντρόφων τους, γεγονός που ενδεχομένως να μειώνει τη δέσμευσή τους στις σχέσεις τους. Η χρήση μιας πολυδιάστατης προσέγγισης της δέσμευσης μπορεί να μας επιτρέψει να συλλάβουμε αυτή την αμφιλεγόμενη σχεσιακή διαδικασία και να αποσαφηνίσουμε τα αντιφατικά ευρήματα σχετικά με τη συσχέτιση μεταξύ του άγχους που σχετίζεται με την προσκόλληση και της σχεσιακής δέσμευσης.

#### **4.5.3. Η Τριγωνική Θεωρία της Αγάπης του Sternberg**

Σύμφωνα με τον Sternberg (1986), οι ρομαντικές σχέσεις μπορούν να βιώσουν αγάπη ανάλογα με την παρουσία της οικειότητας, του πάθους και της δέσμευσης. Η οικειότητα αναφέρεται στο πόσο κοντά και συνδεδεμένο νιώθει κάποιος με έναν άλλον. Η διέγερση που βιώνει κάποιος προς τον άλλο αναφέρεται ως πάθος και η αφοσίωση στον άλλον απεικονίζεται με τη δέσμευση. Ανάλογα με την παρουσία ή την απουσία αυτών των τριών

μεταβλητών, υπάρχουν οκτώ πιθανοί τύποι αγάπης. Για παράδειγμα, άτομα που βιώνουν υψηλή οικειότητα και πάθος, αλλά χαμηλή δέσμευση, λέγεται ότι έχουν ρομαντική αγάπη. Ο Sternberg (1987) υποστηρίζει ότι για τις περισσότερες ρομαντικές δυάδες, ανεξαρτήτως κουλτούρας, η ρομαντική αγάπη αναπτύσσεται νωρίς κατά τη διάρκεια του ζευγαρώματος, όπου το πάθος υποχωρεί και η δέσμευση αυξάνεται, με αποτέλεσμα τη συντροφική αγάπη. Με βάση αυτή τη θεωρία, ο στόχος είναι να επιτευχθεί η απόλυτη αγάπη, όπου η οικειότητα, το πάθος και η δέσμευση είναι όλα υψηλά. Ωστόσο, δεν πετυχαίνουν όλα τα ζευγάρια αυτόν τον προτελευταίο στόχο. Στην πραγματικότητα, άλλοι συνδυασμοί οικειότητας, πάθους και δέσμευσης αντικατοπτρίζουν διαφορετικές προσεγγίσεις και εμπειρίες για τη δημιουργία ρομαντικών σχέσεων.

Στους δυτικούς πολιτισμούς, μόλις σχηματιστεί μια ρομαντική δυάδα, τείνουν να «βιώνουν αυξημένη συναισθηματική και (συνήθως) σωματική οικειότητα με την πάροδο του χρόνου και μια προσδοκία για μελλοντική εμπλοκή μεταξύ τους» (Jamison & Sanner, 2021, σ. 848). Αυτή η περίοδος συνήθως γεμίζει με ουσιαστικές ανταλλαγές προσωπικών πληροφοριών και μεγαλύτερες ποσότητες ποιοτικού χρόνου, που συχνά καταλήγει είτε στην υπόσχεση είτε σε μια αποκλειστική σχέση. Ο στόχος είναι συχνά να αναπτυχθεί η οικειότητα και η δέσμευση με την ελπίδα να δημιουργηθεί ένας δια βίου δεσμός (Dindia & Timmerman, 2003). Οι υψηλές εμπειρίες οικειότητας και πάθους που παρέχονται από αυτές τις μελέτες αντικατοπτρίζουν την περιγραφή της ρομαντικής αγάπης του Sternberg (1986).

Οι περιγραφές του Sternberg (1986) για την οικειότητα, το πάθος και τη δέσμευση στην Τριγωνική Θεωρία της Αγάπης μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την καλύτερη κατανόηση των situationships. Τα δεδομένα σε αυτή τη μελέτη αποκαλύπτουν ότι οι καταστάσεις είναι παρόμοιες με την ανάπτυξη καθιερωμένων σχέσεων, μέσω της παρουσίας

οικειότητας και πάθους. Ωστόσο, οι εδραιωμένες σχέσεις εξελίσσονται σε συντροφική και/ή απόλυτη αγάπη, ενώ όσοι βρίσκονται σε καταστάσεις παραμένουν ερωτευμένοι ρομαντικά. Φαίνεται ότι τα άτομα σε καταστάσεις αποφεύγουν ενεργά τη δέσμευση, κυρίως αποφεύγοντας την επισήμανση της σχέσης τους, κάτι που είναι αρκετά συνεπές με λαϊκά άρθρα που συζητούν και περιγράφουν καταστάσεις καταστάσεων εντός των δυτικών πολιτισμών. Για παράδειγμα, οι Miller et al. (2023) περιέγραψε τις καταστάσεις ως σχέσεις χωρίς ετικέτα και χωρίς δέσμευση. Ο Gupta (2023) περιέγραψε τις καταστάσεις ως περίπλοκες σχέσεις όπου οι άνθρωποι δεν έχουν συζητήσει τη δέσμευση και η ετικέτα είναι ασαφής.

## **5. Παρέμβαση - Κατανόηση Αναγκών για επίλυση του προβλήματος**

### **5.1. Θεωρία του τροχού αλλαγής συμπεριφοράς (BCW)**

Ο σχεδιασμός για την προαγωγή της υγείας ξεκινά με την αξιολόγηση των αναγκών. Η Θεωρία του τροχού αλλαγής συμπεριφοράς είναι ένα θεωρητικό πλαίσιο που μπορεί να βοηθήσει στην καλύτερη κατανόηση αναγκών μιας ομάδας που χρήζει παρέμβασης και να επιφέρει αλλαγή συμπεριφορών. Τα κεντρικά στοιχεία αυτού του πλαισίου είναι η ικανότητα, η ευκαιρία, το κίνητρο και η συμπεριφορά (COM-B). Το BCW παρέχει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο για την αξιολόγηση των αναγκών του πληθυσμού. Οι Michie et al., οι συντάκτες του μοντέλου, υποδεικνύουν ότι μια αλλαγή στη συμπεριφορά απαιτεί αλλαγές σε τουλάχιστον ένα από τα τέσσερα κεντρικά στοιχεία και καθορίζει ποιες παρεμβάσεις μπορούν να εφαρμοστούν. Επομένως, ο προσδιορισμός του τι πρέπει να αλλάξουν οι άνθρωποι είναι απαραίτητος για να επιτευχθεί η επιθυμητή αλλαγή συμπεριφοράς.

### **5.2. Σχεδιασμός και Εφαρμογή Παρεμβάσεων για πιο Ασφαλές Σεξ**

Η αγωγή υγείας μπορεί να οριστεί ως οποιοσδήποτε συνδυασμός μαθησιακών εμπειριών που έχουν σχεδιαστεί για να διευκολύνουν εθελοντικές δράσεις που ευνοούν την υγεία (Green & Kreuter, 1999). Η προαγωγή της υγείας μπορεί να οριστεί ως ο συνδυασμός εκπαιδευτικής και περιβαλλοντικής υποστήριξης για δράσεις και συνθήκες διαβίωσης που ευνοούν την υγεία (Green & Kreuter, 1999) και, επομένως, περιλαμβάνει την εκπαίδευση υγείας. Αυτός ο ορισμός αντιπροσωπεύει την ιστορική εξέλιξη στην προαγωγή της υγείας από ένα άτομο σε μια πιο οικολογική και στρατηγική προσέγγιση, στην οποία η υγεία θεωρείται ως συνάρτηση των ατόμων και του περιβάλλοντός τους, συμπεριλαμβανομένων των οικογενειών, των κοινωνικών



δικτύων, των οργανισμών και των πλαισίων δημόσιας πολιτικής (Richard , Potvin, Kishchuk, Prlic, & Green, 1996).

Στην οικολογική αντίληψη της προαγωγής της υγείας, η «συμπεριφορά υγείας» αναφέρεται όχι μόνο στην ατομική συμπεριφορά, αλλά και στις ενέργειες ομάδων και οργανισμών. Η προαγωγή της υγείας θεωρεί τους υπεύθυνους λήψης αποφάσεων ως παράγοντες στο περιβάλλον που μπορεί να γίνουν στόχοι για παρεμβάσεις προαγωγής της υγείας (Bartholomew, Parcel, Kok, & Gottlieb, 2001). Για παράδειγμα, η προσβασιμότητα στα προφυλακτικά μπορεί να εξαρτάται από τις ατομικές γνώσεις, τα κίνητρα και τις δεξιότητες, αλλά καθορίζεται επίσης από τις ενέργειες των νομοθετών, των υγειονομικών αρχών, των σχολείων και άλλων ομάδων λήψης αποφάσεων. Ως εκ τούτου, ενδέχεται να απαιτούνται παρεμβάσεις σε καθένα από αυτά τα επίπεδα, εάν πρόκειται να αυξηθεί η διαθεσιμότητα προφυλακτικού μεταξύ σεξουαλικά ενεργών νέων.

Η προαγωγή της υγείας είναι μια προγραμματισμένη δραστηριότητα (Bartholomew et al., 2001; Green & Kreuter, 1999), που βασίζεται σε προσεκτικές εκτιμήσεις αναγκών που είναι ευαίσθητες στις εμπειρίες και στους κινδύνους που αντιμετωπίζουν οι πληθυσμοί-στόχοι. Τέτοιες αξιολογήσεις περιλαμβάνουν αναλύσεις συμπεριφορικών και περιβαλλοντικών αιτιών ενός προβλήματος υγείας, ταυτοποίηση του εγγύς καθοριστικοί παράγοντες και περιβαλλοντικές αιτίες συμπεριφοράς και οι πόροι της κοινότητας (Green & Kreuter, 1999; Witkin & Altschuld, 1995). Αυτό σημαίνει ότι διαφορετικοί πληθυσμοί στόχοι μπορεί να απαιτούν διαφορετικούς συνδυασμούς παρεμβάσεων για την αλλαγή της συμπεριφοράς στην υγεία. Κατά συνέπεια, απλές μορφές μεταφοράς τεχνολογίας, όπως η εξαγωγή αποτελεσματικά δυτικά προγράμματα σεξουαλικής αγωγής στις αναπτυσσόμενες χώρες, ενδέχεται να αποτύχουν. Η προαγωγή της υγείας βασίζεται στην τοπική, συνεργατική ανάπτυξη που ανταποκρίνεται στις ιδιαίτερες

ανάγκες ενός πληθυσμού σε ένα συγκεκριμένο γεωγραφικό, οικονομικό και πολιτιστικό πλαίσιο. Αυτό επιτρέπει στους προγραμματιστές προγραμμάτων να προσδιορίζουν τους πληθυσμούς-στόχους και να προσδιορίζουν τους στόχους παρέμβασης όσον αφορά την αλλαγή στην κατάσταση υγείας, την ποιότητα ζωής, τη συμπεριφορά και τις περιβαλλοντικές συνθήκες.

Τα προγράμματα προαγωγής της υγείας είναι πιο πιθανό να είναι αποτελεσματικά όταν βασίζονται σε θεωρία και στοιχεία (Bartholomew et al., 2001; Glanz, Rimer, & Lewis, 2002). Οι σχεδιαστές προαγωγής υγείας πρέπει να εντοπίσουν μεθόδους που βασίζονται στη θεωρία που έχουν αποδειχθεί ή είναι πιθανό να είναι αποτελεσματικές στην αλλαγή (συσχέτιση της) συμπεριφοράς και πρέπει να μεταφράσουν αυτές τις μεθόδους σε εκπαιδευτικές στρατηγικές και υλικά που ταιριάζουν σε πληθυσμούς-στόχους και περιβάλλοντα παρέμβασης. Ως εκ τούτου, οι σχεδιαστές προαγωγής υγείας πρέπει να προβλέπουν την υλοποίηση του προγράμματος από την αρχή του σχεδιασμού του προγράμματος: πρέπει να εντοπίσουν τα εμπόδια στην εφαρμογή του προγράμματος και τις πολιτικές που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την υποστήριξη του προγράμματος. Με βάση αυτές τις αξιολογήσεις, αναπτύσσουν ένα σχέδιο για τη διευκόλυνση της διάδοσης και εφαρμογής του προγράμματος (Bartholomew et al., 2001).

### **5.3.Δημιουργία Κοινωνικών και Πολιτικών Πλαισίων για την Προαγωγή της Σεξουαλικής Υγείας στα Σχολεία**

Στη Σκωτία, η σεξουαλική διαπαιδαγώγηση στο σχολείο στα 14 είναι απαραίτητη για την πλειοψηφία των μαθητών, επειδή έχουν ήδη ξεκινήσει τη σεξουαλική τους σταδιοδρομία (αν και με τη μορφή σεξουαλικού φιλιού). Εάν δεν παρέχεται προαγωγή της σεξουαλικής υγείας, τότε οι νεαροί έφηβοι θα αναπτύξουν τις δικές τους προσεγγίσεις για να χειριστούν τις ρομαντικές και σεξουαλικές σχέσεις. Χωρίς ωριμότητα ή εμπειρία και απουσία συστηματικής προαγωγής της σεξουαλικής υγείας από τους γονείς, τα σχολεία ή τα μέσα ενημέρωσης, πολλοί έφηβοι θα

εμπλακούν σε κακώς προγραμματισμένες σεξουαλικές επαφές που μπορεί να οδηγήσουν σε κατάρρευση της σχέσης, Σεξουαλικά Μεταδιδόμενα Νοσήματα και ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες (Panchaud et al., 2000, Singh & Darroch, 2000).

Άλλες μελέτες έχουν ήδη εντοπίσει αυτή την προτίμηση από εφήβους και γονείς. Πιο συγκεκριμένα, προσδιόρισαν τους επαγγελματίες πρωτοβάθμιας περίθαλψης ως την προτιμώμενη πηγή πληροφοριών για την υγεία κατά την εφηβεία, καθώς η σεξουαλικότητα είναι ένα από τα θέματα που καλύπτονται. Άλλες μελέτες αναλύουν βαθύτερα τον ρόλο των επαγγελματιών υγείας ως πιθανών σεξουαλικών παιδαγωγών, καθώς μπορούν να αναπτύξουν σύντομες παρεμβάσεις για την προώθηση υγιών σεξουαλικών συμπεριφορών μεταξύ των εφήβων, όπως η χρήση προφυλακτικών, η καθυστέρηση ή η πρόθεση να καθυστερήσουν το σεξουαλικό ντεμπούτο ή η αποτελεσματική επικοινωνία γονέα-εφήβου. που μπορούν να εφαρμοστούν από αυτές τις υπηρεσίες φροντίδας. Επιπλέον, οι επαγγελματίες υγείας θα μπορούσαν να υποστηρίξουν τις οικογένειες αντιμετωπίζοντας την έλλειψη γνώσης ή την έλλειψη εμπιστοσύνης όταν επικοινωνούν με εφήβους σχετικά με τη σεξουαλικότητα. Αυτό θα μπορούσε να έχει θετική επίδραση σε άλλους τομείς της υγείας των εφήβων, αντιμετωπίζοντας την επικοινωνία γονέα-εφήβου σε αυτό το στάδιο της ζωής.

Οι συμμετέχοντες γνωρίζουν για τους πόρους υγειονομικής περίθαλψης που μπορούν να χρησιμοποιήσουν ελεύθερα όταν χρειάζεται. Ωστόσο, η συναισθηματική τους κατάσταση, όπως αισθήματα ντροπής ή φόβου, που τους εμποδίζει να χρησιμοποιήσουν τις υπηρεσίες ξεχωρίζει. Οι Cassidy et al. έχουν ήδη περιγράψει αυτά τα κίνητρα, με τα στίγματα, την ντροπή ή την ταλαιπωρία να λειτουργούν ως εμπόδια που εμποδίζουν τη χρήση αυτών των υπηρεσιών υγειονομικής περίθαλψης. Ορισμένοι συγγραφείς έχουν αναπτύξει παρεμβάσεις που επικεντρώνονται στην εξάλειψη αυτών των εμποδίων και στην ενθάρρυνση της χρήσης αυτών

των πόρων υγειονομικής περίθαλψης. Προτείνουν εξατομικευμένες, πολυεπίπεδες παρεμβάσεις με διευκολυντική προσέγγιση που βασίζεται στις ατομικές ανάγκες του κάθε ατόμου, όπως για παράδειγμα ο Σύμβουλος στα σχολεία εάν ακόμα φοιτούν.

Στις Ηνωμένες Πολιτείες, η πλειονότητα των διαγνώσεων σεξουαλικά μεταδιδόμενων νοσημάτων και των μη προγραμματισμένων κυήσεων συμβαίνει μεταξύ εφήβων και νεαρών ενηλίκων (Centers for Disease Control and Prevention, 2019a- Kost, et al., 2017). Προκειμένου να αντιμετωπιστούν αυτά τα προβλήματα υγείας σε αυτή την ηλικιακή ομάδα, καθίσταται όλο και πιο σημαντική η έρευνα των προστατευτικών παραγόντων στη σεξουαλική υγεία των εφήβων, οι οποίοι θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν ως χρήσιμα σημεία για παρέμβαση και ενημέρωση.

Ένα σύστημα που έχει αποδειχθεί ότι επηρεάζει τη σεξουαλική συμπεριφορά των εφήβων είναι η οικογένεια προέλευσης, η οποία περιλαμβάνει τα σημαντικά άτομα με τα οποία ένα άτομο μεγάλωσε ή από τα οποία ένα άτομο ανατράφηκε (Caruthers et al., 2014- de Graaf et al., 2011). Συγκεκριμένα, προηγούμενοι ερευνητές διαπίστωσαν ότι η σεξουαλική επικοινωνία γονέων-παιδιού (PCSC) σχετίζεται με ποικίλα θετικά αποτελέσματα στη σεξουαλική υγεία των εφήβων (π.χ. καθυστέρηση του σεξουαλικού ντεμπούτου, αυξημένη χρήση της προστασίας από την εγκυμοσύνη και τα σεξουαλικά μεταδιδόμενα νοσήματα, μεγαλύτερη αυτό-αποτελεσματικότητα της αντισύλληψης, βελτιωμένη δυαδική σεξουαλική επικοινωνία με ερωτικούς συντρόφους, ικανότητα διαπραγμάτευσης για ασφαλές σεξ με σεξουαλικό σύντροφο- Hutchinson & Cooney, 1998- Hutchinson et al., 2003- Parkes et al., 2011- Troth & Peterson, 2000- Widman et al., 2016).

Η συνεχής εκμάθηση της νέας γλώσσας επικοινωνίας των νέων, των νέων κωδικών συμπεριφοράς και προθέσεων της σύγχρονης γενιάς του dating είναι σαφέστατα πολύ χρήσιμη

και από τους γονείς αλλά και από τους συμβούλους στα σχολεία, αφού χωρίς την ενημέρωση για τα νέα δεδομένα, δεν θα υπάρξει και το γεφύρωμα επικοινωνίας μεταξύ των δύο πυλώνων. Η σύγχρονη κοινωνία επιτάσσει νέα σταθμά και καινούριες μεθόδους στο φλερτ και στις ρομαντικές σχέσεις που ξυπνούν επίσης καινούριες ανάγκες και ανάμεικτα συναισθήματα που ίσως δεν αναγνωρίζονται από τους ίδιους αρχικά. Η στοχευμένη καθοδήγηση και η πλήρης κατανόηση από το υποστηρικτικό πλαίσιο του εφήβου είναι απαραίτητη για την υγιή αντιμετώπιση και την αποφυγή επιβλαβών συμπεριφορών τόσο στην ψυχική υγεία όσο και στις μακροχρόνιες συνέπειες όπως είναι οι ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες.

Σύμφωνα με την αποτελεσματική επικοινωνία και ενημέρωση των γονέων για τα παιδιά τους γύρω από το ζήτημα του σεξ, οι αξέχαστες ιστορίες και συζητήσεις επηρεάζουν και αντανακλούν την οικογενειακή κοινωνικοποίηση, τα διαρκή, κοινωνικοποιητικά μηνύματα θα πρέπει να συμβάλλουν στην εξήγηση -τουλάχιστον εν μέρει- των στάσεων και των συμπεριφορών των εφήβων απέναντι στο σεξ και την ανάληψη σεξουαλικού κινδύνου. Πράγματι, μια κεντρική υπόθεση αυτού του σώματος θεωριών είναι η σύνδεση μεταξύ της οικογενειακής επικοινωνίας και της ατομικής υγείας και ευημερίας. Έτσι, αναμένεται ότι ο τύπος της συνομιλίας θα προβλέψει τον σεξουαλικό κίνδυνο των εφήβων για να βοηθηθούν οι γονείς ώστε να συμμετέχουν αποτελεσματικά στην επικοινωνία με τους εφήβους τους.

Προτείνεται να δημιουργηθούν ενημερωτικά σενάρια και κατευθυντήριες γραμμές για να δοθούν συγκεκριμένες συμβουλές σχετικά με το ποια επικοινωνία βρίσκουν οι έφηβοι πιο αποτελεσματική για να βοηθήσουν στη μείωση του κινδύνου. Η ανάπτυξη τέτοιων σεναρίων εξαρτάται, εν μέρει, από την εμπειρική επαλήθευση των συνδέσεων μεταξύ του περιεχομένου των γονικών μηνυμάτων και της συμπεριφοράς των εφήβων.

Μια βασική ανάγκη που αναγνωρίζεται μέσα από την παρούσα βιβλιογραφική έρευνα είναι η ανάγκη αναγνώρισης ορίων, έκφρασης συναισθημάτων και αυτογνωσίας . Τρία βασικά όπλα που καθιστά δυνατή μια πιο λειτουργική και ξεκάθαρη ερωτική ζωή στους νέους και στους εφήβους.

Ενημερωτικά σεμινάρια μπορούν να διεκπεραιωθούν από Συμβούλους στα σχολεία, ώστε να επιμορφώσουν γονείς πρόθυμους να ενημερώσουν τους έφηβους τους, αλλά δεν γνωρίζουν το τι θα πουν. Οι έφηβοι μέσα από αυτές τις έρευνες που παρατέθηκαν πιο πάνω έχουν την ανάγκη να συζητήσουν ανοικτά με τους γονείς τους και να κατευθυνθούν από αυτούς. Η ανοικτή συνομιλία και η εξιστόρηση παλιών αναμνήσεων μαζί με μια κατευθυντική γραμμή από θεματικές ενότητες που χρήζουν συζήτησης, από τους σύμβουλους των Σχολείων είναι μια ιδανική παρέμβαση για την πρόληψη αλλά και για την προσέγγιση μιας ολοκληρωμένης ιδέας για τον σεξουαλικό κόσμο των εφήβων.

## ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Όπως οι νέοι διαχώρισαν το σεξ από τη δέσμευση αφού δεν αποτελεί γι' αυτούς πλέον προτεραιότητα, έτσι διαχώρισαν την ερωτική σχέση με την ελευθερία. Έμαθαν με διάφορους τρόπους να παίρνουν ό,τι χρειάζονται χωρίς πολλή μόχθο, και αισθηματικό κόστος, και αν όλα αυτά για αρχή φαίνονται λειτουργικά είναι μέχρι να μιλήσει έστω για λίγο ο φόβος, η ανεπτυγμένη συναισθηματική οικειότητα, ακόμα και η ανασφάλεια και έτσι αναδύονται οι νέες συμπεριφορές που δύσκολα μπορούν να εξηγηθούν.

Μέσα από αυτή τη βιβλιογραφική ανασκόπηση αντιλήφθηκα πόσο πολύ οι νέοι προσπερνούν ή καταπιέζουν τον δικό τους εσωτερικό κόσμο, τα δικά τους συναισθήματα και τα δικά τους προσωπικά όρια, ώστε να αφήνουν ή να προκαλούν να συμβαίνουν αυτές οι τοξικές συμπεριφορές. Το συναίσθημα, είναι συναίσθημα είτε προκαλείται δια ζώσης είτε πίσω από μια οθόνη.

Ανοίγωντας το παραθυράκι του σύγχρονου ερωτικού κόσμου που βρίσκονται οι νέοι και οι έφηβοι σχεδόν καταδικασμένοι να βιώσουν, προσπαθώ να “αφυπνίσω” τους πυλώνες της αλλά και τους συντελεστές της-τους νέους, οι οποίοι είναι οι γονείς, οι καθηγητές, οι Συμβούλοι, μέσα από φρέσκους ορισμούς και έννοιες αλλά και μέσα από λίγους κώδικες επικοινωνίες που σήμερα έχουν οι νέοι μεταξύ τους ώστε να σταθούμε με όπλα τις σύγχρονες γνώσεις μας, να προλάβουμε, να κατανοήσουμε, να επέμβουμε όπου είναι απαραίτητο για να εξομαλυνθούν αυτές οι τοξικές συμπεριφορές που δημιουργούν μόνο αρνητικές εντυπώσεις γύρω από τον έρωτα.

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΒΩΝ  
ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΡΟΜΑΝΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Προτείνω περαιτέρω ποιοτικές αλλά και ποσοτικές έρευνες γύρω από αυτό το θέμα ώστε να διατηρούμε τις γνώσεις μας στα σύγχρονα επίπεδα αλλά και να μπορέσουμε μέσα από αυτές να δούμε απο την ρίζα του το πρόβλημα ώστε να παρέμβουμε αποτελεσματικά.



## ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ngo AD, Ross MW, Ratliff EA. Internet influences on sexual practices among young people in Hanoi, Vietnam. *Cult Health Sex* 2008;10(Suppl):201–13. [15]

Strasburger VC, Wilson BJ, Jordan AB. *Children, adolescents, and the media*, 2nd edition. Thousand Oaks, CA: Sage, 2009. [16] Nguyen VT

Reproductive health education in school: Situation and challenge. Hanoi, Vietnam: National Committee for Demographic and Family Planning, Association for Development Co-operation, 1998. [17] Qi YL, Tang WH.

Analysis of reproductive health education and demands among unmarried youths. *Chi Pop Sci* 1999;13:59 – 62. [18] Pardun CJ, L’Engle KL, Brown JD.

Linking exposure to outcomes: Early adolescents’ consumption of sexual content in six media. *Mass Commun Soc* 2005

A., Anastassiou, *Sexting and Young People: A Review of the Qualitative Literature*, TQR, vol22(2017)

Rich M. Sex screen: The dilemma of media exposure and sexual behavior. *Pediatrics* 2005;116:329 –31. [20]

Smith M. The content and accessibility of sex education information on the internet. Thousand Oaks, CA: Health Educ Behav, 2000. [21]

American Academy of Pediatrics. Policy statement—sexuality, contraception, and the media. Pediatrics 2010;126:576 – 82. [22]Zabin LS, Emerson MR, Li N, et al.

Levels of change in adolescent sexual behavior in three Asian cities. Stud Fam Plann 2009;40:1–12. [23] Reiss IL. The social context of premarital sexual permissiveness. New York, NY: Holt, Rinehart, and Winston, 1967. [24] Clayton RR, Bokemeier JL.

Premarital sex in the seventies. J Marriage Fam 1980;42:759 –75

Jenn Clark<sup>1</sup> · Flora Oswald<sup>2</sup> · Cory L. Pedersen , *Flirting with Gender: The Complexity of Gender in Flirting Behavior*, Sexuality & Culture (2021)

Ruben Martin-Payo , María del Mar Fernandez-Alvarez , Xana Gonzalez-Mendez, Aránzazu Muñoz-Mancisidor, and Olga Lopez-Dicastillo , *Young Women’s Needs Regarding Sexual Preventive Behaviours and Unwanted Pregnancies*, HealthCare(2023)

Michael R. Langlais,Arielle Podberesky ,Lyra Toohey ,Celia T. Lee,*Defining and Describing Situationships: An Exploratory Investigation*,Sexuality and Culture (2024)

Chaohua Lou, M.D.a,Yan Cheng, Ph.D.a , Ersheng Gao, M.D.a , Xiayun Zuo, M.D.a , Mark R. Emerson b , and Laurie S. Zabin, Ph.D.b, *Media’s Contribution to Sexual Knowledge, Attitudes, and Behaviors for Adolescents and Young Adults in Three Asian Cities*,Journal of Adolescent Health(2011)

Eliza M. Weitbrecht and Sarah W. Whitton, *College Students' Motivations for "Hooking Up": Similarities and Differences in Motives by Gender and Partner Type*, Couple and Family Psychology: Research and Practice(2020)

M.,Linda, *Young People's views on Sex Education*, Education Attitude and Behavior,2000

S., Bergeron, A., Brassard, J., Mondor & K., Péloquin, *Under, Over, or Optimal Commitment? Attachment Insecurities and Commitment Issues in Relationally Distressed Couples*, Journal of Sex & Marital Therapy(2019)

S.,Mishra, D., Roy, *Relationship between Sexual Attitude, Spiritual Attitude and Personality*, Indian Journal of Health and Well-being (2023)

Dr.A.Shaji George, *Decoding the Language of Love: A Dictionary of Modern Dating Terms Used by Gen Z and Millennials*, Partners Universal Innovative Research Publication(2024)

Herman P. Schaalma, Ph.D., Charles Abraham, Ph.D., Mary Rogers Gillmore, Ph.D., and Gerjo Kok, Ph.D, *Sex Education as Health Promotion: What Does It Take?*, Archives of Sexual Behavior(2004)

M.,Joseph Gray, *The relationship between gender identity and flirting style*,(2013)

S., Astle, *To talk or not to talk: An analysis of parents' intentions to talk with children about different sexual topics using the theory of planned behaviour*, B.S., Brigham Young University, (2017)

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΕΦΗΒΩΝ  
ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΡΟΜΑΝΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Amanda H.,J., Koenig Kellas, *“Say something instead of nothing”*:

*Adolescents’ perceptions of memorable conversations about sex-related topics with their parents,*

COMMUNICATION MONOGRAPHS(2018), VOL. 85